PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/1688

ze dne 8. října 2019,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení řízení

(1) Dne 13. srpna 2018 zahájila Evropská komise na základě článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (dále jen „základní nařízení“) antidumpingové šetření týkající se dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických (dále jen „dotčené země“) do Unie. Oznámení o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „oznámení o zahájení“) ([2]).

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podalo dne 29. června 2018 sdružení Fertilizers Europe (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících více než 50 % celkové výroby směsí močoviny a dusičnanu amonného v Unii (dále též „UAN“). Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné podstatné újmě, které byly dostačující pro zahájení šetření.

1.2. Celní evidence

(3) Během období předběžného poskytování informací a podle čl. 14 odst. 5a základního nařízení Komise prováděcím nařízením (EU) 2019/455 zavedla celní evidenci dovozu dotčeného výrobku ([3]). Celní evidence dovozu skončila s nabytím platnosti prozatímních opatření uvedených v následujícím bodě odůvodnění.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických. Úř. věst. C 284, 13.8.2018, s. 9.
([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/455 ze dne 20. března 2019, kterým se zavádí celní evidence dovozu směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 79, 21.3.2019, s. 9).

1.3. **Prozatímní opatření**

(4) Dne 12. dubna 2019 uložila Komise prováděcím nařízením (EU) 2019/576 ([4]) (dále jen „prozatímní nařízení“) prozatímní antidumpingové clo na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických.

(5) Jak je uvedeno v 26. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2017 do 30. června 2018 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“) a zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2015 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

1.4. **Následný postup**

(6) Po poskytnutí nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), učinili žadatelé, výrobce v Unii OCI Nitrogen B.V. (dále jen „OCI Nitrogen“), několik sdružení zastupujících zájmy uživatelů a dalších hospodářských subjektů, čtyři spolupracující vyvážející výrobci a vláda Ruské federace písemná podání, v nichž uvedli svá stanoviska k prozatímním zjištěním.

(7) Zúčastněným stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta možnost slyšení. Konalo se slyšení žadatele doprovázeného výrobci v Unii zařazenými do vzorku AB Achema a Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy SA, výrobcem v Unii zařazeným do vzorku OCI Nitrogen, několika sdruženími zastupujícími zájmy uživatelů a dalších hospodářských subjektů a několika jejich členy a čtyřmi spolupracujícími vyvážejícími výrobci. Dále se na žádost jednoho z ruských vyvážejících výrobců, společnosti Eurochem, konalo slyšení u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních. V tomto nařízení se odrážejí doporučení, která úředník pro slyšení při tomto slyšení vydal. Dne 27. května 2019 Komise zaslala ruským vyvážejícím výrobcům doplňující informace s výpočty jejich cenového podbízení a prodejů pod cenou.

(8) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, které považovala za nezbytné pro vyvození konečných zjištění. V případě některých vyvážejících výrobců, kdy byly přijaty určité požadované úpravy výpočtů dumpingového rozpětí nebo kdy bylo nutné další upřesnění týkající se konkrétní společnosti, byla dotčeným zúčastněným stranám zaslána další individuální písemná oznámení. Komise posoudila vyjádření zúčastněných stran a v případě potřeby poskytla informace konkrétním společnostem.

(9) Ustanovení čl. 2 odst. 1 prozatímního nařízení stanoví, že písemné připomínky k prozatímnímu nařízení musí být předloženy do 15 kalendářních dnů ode dne vstupu uvedeného nařízení v platnost. Dne 24. června 2019 zaslala společnost Eurochem další písemné připomínky týkající se těchto bodů: i) výpočtu prodejních, režijních a správních nákladů jedné z výrobních společností, ii) právního základu a výpočtu úpravy ceny plynu, iii) uplatňování čl. 7 odst. 2a základního nařízení a iv) doplňujících informací uvedených v 7. bodě odůvodnění. Dne 21. června 2019 a dne 28. června 2019 zaslala společnost Acron další písemné připomínky týkající se doplňujících informací ze dne 27. května 2019 a přesnosti výpočtů prozatímního antidumpingového rozpětí. Připomínky obsažené v těchto podáních byly analyzovány v rámci poskytnutí konečných informací pouze do té míry, do které se týkaly doplňujících informací zaslaných společnostem dne 27. května 2019 v souladu s druhou odrážkou bodu 7 oznámení o zahájení stávajícího šetření. Dne 8. července 2019 předložila písemné připomínky k prozatímním informacím vláda Spojených států amerických. Spolu s poskytnutím konečných informací vyzvala Komise všechny zúčastněné strany, aby znovu předložily všechny připomínky vznesené po uplynutí lhůt stanovených v prozatímním nařízení, oznámení o zahájení řízení nebo jakékoli další korespondenci s Komisí k této záležitosti, pokud to budou zúčastněné strany považovat na základě konečných informací za vhodné. Komise prozkoumala všechna podání zúčastněných stran, která byla včas předložena jako připomínky k poskytnutí konečných informací, včetně připomínek, které následovaly po konečném poskytnutí informací ruským vyvážejícím výrobcům dne 6. srpna 2019.

([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/576 ze dne 10. dubna 2019, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 100, 11.4.2019, s. 7).

(10) Komise informovala všechny zúčastněné strany o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě má v úmyslu uložit konečné antidumpingové clo na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických do Unie (dále jen „poskytnutí konečných informací"). Všem zúčastněným stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k uvedeným konečným informacím předložit svá stanoviska. Byly obdrženy připomínky od všech spolupracujících vyvážejících výrobců, společností Fertilizers Europe, Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy S. A. (dále jen „Grupa Azoty"), sdružení uživatelů AGPB společně se sdružením uživatelů IFA, vládou Spojených států amerických a vládou Ruské federace. Společnostem Eurochem, Acron a vláda Ruské federace byly umožněna konzultace s útvary Komise a společnosti Eurochem a MHTL navíc požádaly o účast úředníka pro slyšení v obchodních řízeních. Dne 23. července 2019 se obě zúčastněné strany zúčastnily slyšení za přítomnosti úředníka pro slyšení.

(11) Připomínky předložené zúčastněnými stranami, včetně opožděných podání k poskytnutým prozatímním informacím uvedených v 9. bodě odůvodnění, byly v tomto nařízení zváženy a případně zohledněny.

1.5. **Výběr vzorku**

(12) Po poskytnutí prozatímních informací se několik zúčastněných stran vyjádřilo ke vzorku výrobců v Unii. Jejich připomínky nevedly ke změně vzorku. Vzhledem k povaze jsou tyto připomínky vypořádány níže v oddílech 4 a 5.

(13) Jelikož k výběru vzorku nebyly vzneseny další připomínky, potvrzuje se 9. až 19. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.6. **Období šetření a posuzované období**

(14) Jelikož ohledně období šetření a posuzovaného období nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 26. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(15) Na žádost výrobců v Unii Grupa Azoty a Agropolychim Komise upřesnila, že tvrzení uvedené v 33. bodě odůvodnění prozatímního nařízení pochází od obou výrobců. Komise také potvrdila, že definice šetřených výrobků zahrnuje směsi močoviny a dusičnanu amonného ve vodném nebo čpavkovém roztoku, které mohou obsahovat přísady, v současné době kódu KN 3102 80 00.

(16) Po poskytnutí konečných informací společnosti Fertilizers Europe, Grupa Azoty a Agropolychim vyjádřily obavy, že by Komise tím, že uvede kód KN 3102 80 00, mohla neúmyslně způsobit dovoz dotčeného výrobku pod kódy KN 3102 90 a 3105 51 s cílem vyhnout se clům. Komise poznamenává, že definice výrobku, kterou uvedli žadatelé, odráží přesně popis zboží kódu KN 3102 80 00, a že pro celní účely lze tedy dovoz dotčeného výrobku zařadit pouze pod toto číslo KN. Prohlášení pod jakýmkoli jiným kódem KN by představovalo podvod.

2.2. **Závěr**

(17) Jelikož ohledně definice výrobku nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 27. až 34. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak je upřesněno výše v 15. bodě odůvodnění.

3. **DUMPING**

3.1. **Rusko**

3.1.1. *Vyvážející výrobci*

(18) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky týkající se popisu ruských vyvážejících výrobců a jejich distribučních kanálů, Komise potvrdila své závěry uvedené ve 35. až 37. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.1.2. *Běžná hodnota*

(19) Podrobnosti výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny ve 38. až 61. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(20) Připomínky týkající se výpočtu běžné hodnoty byly obdrženy od vlády Ruské federace i obou ruských vyvážejících výrobců. Pro větší přehlednost jsou tvrzení týkající se metodiky výpočtu běžné hodnoty uvedená ve 38. až 41., 43. až 48. a 50. až 51. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a problematika úpravy ceny zemního plynu uvedená 52. až 60. bodě odůvodnění prozatímního nařízení pojednána samostatně.

(21) Pokud jde o metodiku výpočtu běžné hodnoty, požadovali oba ruští výrobci další úpravy výpočtu domácí ceny ze závodu za prodej prostřednictvím domácích obchodníků ve spojení. Společnost Eurochem zopakovala své tvrzení, že by měly být odečteny prodejní, režijní a správní náklady domácího obchodníka. Po poskytnutí prozatímních informací dále požadovala, aby byl odečten také zisk domácího obchodníka. Společnost Acron požadovala odečtení nákladů na dopravu a manipulaci pro distribuční řetězec, kde se zboží fyzicky přesunuje do skladu domácího obchodníka ve spojení.

(22) Pro účely výpočtu domácí ceny ze závodu a v souladu s čl. 2 odst. 1 základního nařízení považovala Komise domácí výrobce a domácí obchodníky za jediné hospodářské subjekty. Cena proto není upravena s ohledem na prodejní, režijní a správní náklady a zisk obchodníka. Není ani upravena s ohledem na náklady, které vznikly mezi místem výroby a skladem společnosti, a to ani v případě, že jde o sklad obchodníka ve spojení, neboť se jedná o rozhodnutí společnosti, zda bude zboží dodávat přímo klientům, nebo nejprve do skladu obchodníka ve spojení. Proto byly požadavky na výše uvedené úpravy domácích cen zamítnuty.

(23) Po poskytnutí konečných informací společnost Acron zopakovala svůj požadavek týkající se odečtení nákladů na dopravu a manipulaci souvisejících s přesunem zboží mezi místem výroby a skladem domácího obchodníka ve spojení. Společnost vznesla další požadavek týkající se odečtení prodejních, režijních a správních nákladů a zisku domácího obchodníka ve spojení. Nebyly však předloženy žádné nové důkazy ani argumenty, které by změnily závěr Komise v 22. bodě odůvodnění, co se týče jediných hospodářských subjektů na domácím trhu.

(24) Pokud však jde o náklady spojené s přesunem zboží mezi místem výroby a skladem domácího obchodníka ve spojení, společnost Acron navíc zdůraznila, že jelikož tyto náklady nebyly odečteny od domácí ceny, neměly by být rovněž odečteny od prodejních, režijních a správních nákladů použitých pro výpočet normální hodnoty.

(25) Tento požadavek společnosti byl přijat. Komise přepočítala běžnou hodnotu pro společnost Acron a zvýšila prodejní, režijní a správní náklady společnosti, jak bylo požadováno. Navzdory tomuto zvýšení prodejních, režijních a správních nákladů však zůstaly všechny vnitrostátní transakce společnosti Acron ziskové, a proto se dumpingové rozpětí nezměnilo. Oprava dotyčného výpočtu byla společnosti Acron sdělena jako součást dodatečného poskytnutí konečných informací.

(26) Kromě toho oba ruští vyvážející výrobci tvrdili, že srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny nebylo provedeno na stejné obchodní úrovni, protože domácí obchodníci ve spojení jsou považováni za jediné hospodářské subjekty, takže jejich prodejní, režijní a správní náklady a zisk se od tuzemských cen neodečítají, zatímco obchodníci ve spojení ve třetích zemích nebo v EU nejsou považováni za jediné hospodářské subjekty, a proto se provádějí příslušné úpravy cen.

(27) Uvedené tvrzení se zamítá. Komise nejprve poznamenává, že toto tvrzení se netýká úpravy obchodní úrovně. Obě společnosti spíše zpochybňují stanovení běžné hodnoty a vývozní ceny. Komise poznamenává, že za účelem řádného zohlednění ceny, která je zaplacena nebo má být zaplacena na domácím trhu za stanovení běžné hodnoty, se prodejní, správní a režijní náklady a zisky domácích obchodníků ve spojení neodečítají. Stejně tak, aby byla stanovena spolehlivá vývozní cena na hranici Unie, jsou-li zde zprostředkující obchodníci ve spojení s vyvážejícími výrobci, musí být vývozní cena vypočtena na základě ceny, za niž jsou dovážené výrobky poprvé znovu prodány nezávislému kupujícímu v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení, který rovněž stanoví, že je třeba odečíst úpravy všech nákladů vzniklých mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, správních a režijních nákladů a zisku obchodníků ve spojení.

(28) Společnost Eurochem vznesla dodatečný požadavek týkající se úrovně prodejních, režijních a správních nákladů jednoho ze svých výrobců, která byla použita při výpočtu běžné hodnoty.

(29) U tohoto výrobce Komise použila ve svém předběžném výpočtu původní úroveň domácích prodejních, režijních a správních nákladů, kterou výrobce uvedl ve své odpovědi na dotazník. Při inspekci na místě bylo zvažováno jiné rozdělení některých režijních nákladů a k dalšímu posouzení byla připravena alternativní verze rozdělení prodejních, režijních a správních nákladů. Komise však předběžně rozhodla, že rozdělení prodejních, režijních a správních nákladů mezi domácí prodej a prodej na vývoz přesněji odráželo rozdělení nákladů.

(30) Ve svých připomínkách k poskytnutým prozatímním a konečným informacím předložila společnost Eurochem další důkazy, že prodejní, režijní a správní náklady by měly být přiděleny nejen na domácí prodej, ale také na prodej na vývoz. Protože uvedené důkazy ukázaly, že tyto náklady se skutečně netýkají pouze domácího prodeje, Komise toto tvrzení přijala a příslušným způsobem upravila dumpingové rozpětí. Oprava dotyčného výpočtu byla společnosti Eurochem sdělena jako součást dodatečného poskytnutí konečných informací.

(31) Po poskytnutí konečných informací vznesla společnost Acron dodatečné tvrzení týkající se výpočtu běžné hodnoty. Společnost tvrdila, že v tomto případě by se domácí ceny neměly používat při výpočtu běžné hodnoty, neboť nebyly stanoveny v běžném obchodním styku.

(32) V první řadě se zdá, že předpoklad tvrzení společnosti Acron spočívá v nepochopení toho, co Komise učinila. Komise nezaložila výpočet běžné hodnoty na domácím prodeji dotčené společnosti, nýbrž běžnou hodnotu vypočetla podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení, jelikož domácí prodej nebyl z hlediska objemu reprezentativní. Po rozhodnutí panelu WTO ([5]) v tomto ohledu však byly prodejní, režijní a správní náklady a zisk z domácích transakcí uskutečněných v běžném obchodním styku použity při početním zjištění běžné hodnoty. V rozporu s prohlášením společnosti byl domácí prodej považován za uskutečněný v běžném obchodním styku, jelikož byl ziskový. Komise proto uvedené tvrzení zamítla.

(33) Pokud jde o úpravu ceny zemního plynu, vláda Ruské federace a dva ruští vyvážející výrobci zopakovali své předchozí připomínky a tvrzení týkající se:

a) neslučitelnosti provedené úpravy cen s pravidly WTO;

b) neexistence zkreslení ceny zemního plynu v Rusku. Podle zúčastněných stran odráží cena zemního plynu v Rusku běžné podmínky na trhu;

c) chybné metodiky úprav, neboť podle názoru zúčastněných stran měla být případná úprava uplatněna pouze na cenu plynu bez souvisejících nákladů na dopravu a s jiným výpočtem navýšení o dodatečné náklady;

d) použití úpravy rovněž na nákupy od domácích dodavatelů nezávislých na společnosti Gazprom;

e) vhodnosti ceny ve Waidhausu jako referenční hodnoty pro úpravu ceny.

(34) V odpovědi na první tvrzení Komise uvedla, že panel WTO ve sporu mezi Ruskem a Ukrajinou ([6]), na nějž se zúčastněné strany odvolávají, zamítl úpravu ceny plynu provedenou Ukrajinou. Panel zjistil, že ukrajinské orgány nepředložily dostatečné podklady, které by odůvodňovaly rozhodnutí zamítnout domácí cenu plynu v Rusku, a neprovedly dostatečné úpravy, které by zajistily, aby náhradní cena plynu odrážela náklady v Rusku. Hlavní porušení, jež panel shledal, tedy není hmotné, nýbrž spíše procesní povahy. Jinými slovy, panel nezamítl možnost použít úpravu ceny plynu, ale shledal, že toto zamítnutí Ukrajina v daném případě dostatečně neodůvodnila. Tvrzení vztahující se k věci projednávané před WTO se tedy pro toto šetření jeví jako irelevantní.

(35) Zúčastněné strany rovněž poukazovaly na rozhodnutí Odvolacího orgánu ve věci *Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu pocházející z Argentiny (DS473)*. Tento odkaz je nepatřičný. Za prvé, Komise konstatovala, že skutkové okolnosti, které vedly ke sporu ve věci DS473, jsou jiné než skutkové okolnosti v daném případě. Ve věci bionafty pocházející z Argentiny totiž Komise upravila náklady na domácí suroviny na základě rozdílných vývozních daní uplatňovaných na suroviny a bionaftu. V daném případě Komise dospěla k závěru, že cena plynu byla zkreslena státem z důvodů uvedených níže ve 36. bodě odůvodnění (v podstatě se jednalo o to, že zapojení státu do stanovení ceny plynu v Rusku se neomezuje na existenci vývozní daně, ale je rozhodující). Komise uvedla, že Tribunál rovněž shledal, že úprava provedená Komisí ve věci bionafty byla nezákonná a byla v rozporu s

([5]) DS337 Evropská společenství – Antidumpingové opatření vztahující se na chovného lososa původem z Norska.
([6]) DS493 – Ukrajina – antidumpingová opatření na dusičnan amonný.

okolnostmi převažujícími v případě bionafty na ruském trhu s plynem, kvůli nimž shledala, že úprava ceny plynu byla odůvodněná. Tribunál tedy ve věci T-111/14, Unitec Bio v. Rada v bodech 49 a 50 uvedl: „*49. V této souvislosti je třeba připomenout, že Tribunál měl v bodě 44 rozsudku ze dne 7. února 2013, Acron a Dorogobuzh v. Rada (T-235/08, nezveřejněný, EU:T:2013:65) za to, že s ohledem na skutečnost, že zemní plyn byl podle ruských právních předpisů povinně dodáván dotčeným vyvážejícím výrobců za velmi nízkou cenu, byla výrobní cena výrobku dotčeného ve věci, která vedla k vydání uvedeného rozsudku, ovlivněna narušením ruského vnitrostátního trhu, pokud jde o cenu plynu, jelikož tato cena není výsledkem působení tržních sil. Tribunál měl tudíž v uvedené věci za to, že za takových okolností orgány Unie mohou dospět k závěru, že jeden z údajů uvedených v záznamech není možné považovat za přiměřený, a proto je možné takovou položku upravit za použití jiných zdrojů pocházejících z trhů, které uvedené orgány považovaly za reprezentativnější. 50. Nicméně, jak správně tvrdí žalobkyně, na rozdíl od situace, o niž šlo ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 7. února 2013, Acron a Dorogobuzh v. Rada (T-235/08, nezveřejněný, EU:T:2013:65), ze spisů nevyplývá, že by ceny hlavních surovin byly v Argentině přímo regulovány. Systém RVD, na který poukazují orgány, totiž pouze stanovuje vývozní daně s rozdílnými sazbami pro suroviny a pro bionaftu.*“

(36) Bez ohledu na další argumenty, které zúčastněné strany předložily, existují určité nesporné skutečnosti, jež jsou důvodem pro závěr Komise, že trh se zemním plynem v Rusku je zkreslený (viz 53. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Zejména jde o i) skutečnost, že maximální cena zemního plynu je pro společnost Gazprom, která je stále zdaleka největším výrobcem a prodejcem zemního plynu v Rusku a vlastníkem plynovodů, regulována ruským státem, ii) existenci vývozní daně na plyn ve výši 30 %, iii) skutečnost, že ruská vláda reguluje přepravní sazby a ceny podpůrných logistických služeb a poplatků za dodávky a služby, a iv) skutečnost, že ceny zemního plynu v Rusku jsou regulovány státem nejen prostřednictvím federálních zákonů, ale vycházejí také z politických cílů.

(37) Pokud jde o výše uvedený bod iv), stanoví se domácí cena, jak je vysvětleno v 215. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, podle vzorce ceny plynu nebo je stanovena indexací, přičemž index, který má být použit, je pravidelně zveřejňován v prognózách socioekonomického rozvoje ruského ministerstva pro hospodářský rozvoj. Ve stejném dokumentu se uvádí ([7]), že za účelem omezení růstu ceny plynu se navrhuje optimalizovat investiční program společnosti Gazprom a že za účelem stimulace růstu spotřeby plynu v Rusku bude vypracován a zaveden mechanizmus povinného rozšiřování kapacity jednotného systému dodávek zemního plynu, podle nějž bude společnost Gazprom povinna přednostně poskytnout příslušné investice. V prognóze je zmíněna také nutnost zavedení odlišné metody rozdělení nákladů na dopravu mezi domácí prodej a prodej na vývoz při určování přepravních sazeb.

(38) Tvrzení, že domácí cena regulovaná ruským státem pokrývá náklady společnosti Gazprom, navíc nelze z důvodu nespolupráce vlády Ruské federace v tomto řízení ověřit. Argumenty uvedené ruskými vyvážejícími výrobci (v tzv. „zprávě skupiny Brattle“) vycházejí z odhadů celkových nákladů společnosti Gazprom, nikoli ze skutečných čísel. Dále uvádějí, že jiný ruský výrobce, který realizuje pouze domácí prodej a má podobnou úroveň domácích cen jako Gazprom, je ziskový, což opomíjí skutečnost, že společnosti mohou mít zcela jinou úroveň a strukturu nákladů.

(39) V odpovědi na třetí tvrzení je třeba poznamenat, že referenční hodnotou je nahrazena pouze cena suroviny. Podle současné metodiky vychází Komise při určování přepravních nákladů od hranice Unie zpět k ruskému dodavateli plynu z odhadů. Přepravní náklady v Rusku od dodavatele plynu k vyvážejícím výrobcům a všechny další dodatečné náklady však vycházejí pokud možno ze skutečných údajů poskytnutých vyvážejícími výrobci. Jak je uvedeno ve 36. bodě odůvodnění, tyto náklady regulovala ruská vláda, na rozdíl od cen plynu však neexistovaly dostatečné důkazy na podporu zjištění, že tyto náklady byly též zkresleny z důvodu vládní regulace. Komise ověřila, že údaje poskytnuté vyvážejícími výrobci pocházely ze stejného zdroje jako údaje použité v podnětu (federální sazby za přepravní služby). Jelikož údaje poskytnuté vyvážejícími výrobci byly považovány za nejaktuálnější údaje poskytnuté kteroukoli ze zúčastněných stran, Komise je akceptovala.

(40) V odpovědi na čtvrté tvrzení, jak je již vysvětleno v 55. bodě odůvodnění písm. c) prozatímního nařízení, je úprava ceny plynu použita na všechny nákupy domácího ruského plynu bez ohledu na to, zda je dodavatelem společnost Gazprom. Závěr Komise, že společnost Gazprom určuje ceny na ruském trhu, je podpořen nejen dominantním postavením této společnosti, ale jednoznačně potvrzen také auditovanými účetními výkazy hlavního (z hlediska tržního podílu) soukromého konkurenta společnosti Gazprom na domácím trhu, společnosti Novatek ([8]). Prodej

([7]) Oddíl 3.2 dokumentu.
([8]) Viz poznámka pod čarou 8 prozatímního nařízení.

zemního plynu se zkreslenými cenami společností Gazprom ovlivňuje cenovou úroveň jiných dodavatelů zemního plynu v Rusku, kteří někdy prodávají dokonce i mírně pod cenami společnosti Gazprom.

(41) Pokud jde o referenční hodnotu použitou pro úpravu ceny plynu, připomínky k prozatímním informacím nezměnily názor Komise, že jako správná referenční hodnota se má stále používat tzv. „cena ve Waidhausu“. Jak je vysvětleno v 55. bodě odůvodnění písm. d) a v 58. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, tato cena je blízká jiným významným cenovým nabídkám v Evropě a její použití jako referenční hodnoty bylo potvrzeno příslušnými rozsudky Soudního dvora ([9]). Skutečnost, že zemní plyn vyvážený do Waidhausu a zemní plyn spotřebovaný v Rusku mají různou výhřevnost, neznamená, že jde o různé výrobky, a tato skutečnost byla řešena prostřednictvím samostatné úpravy.

(42) Po zohlednění 34. až 41. bodu odůvodnění dospěla Komise k závěru, že úprava cen zemního plynu použitá v prozatímní fázi i použitá metodika jsou s ohledem na specifickou situaci na ruském trhu s plynem také v souladu s pravidly WTO.

(43) Po poskytnutí konečných informací zopakovali oba ruští vyvážející výrobci některé své názory ohledně slučitelnosti dané úpravy s pravidly WTO a dominantního postavení společnosti Gazprom na ruském domácím trhu se zemním plynem. Nebyly však předloženy žádné další důkazy ani argumenty, které by změnily závěr Komise ve 42. bodě odůvodnění.

(44) Zúčastněné strany dále tvrdily, že přepočítací koeficient mezi jednotkami měření, úpravy s ohledem na přepravní náklady a přirážku distributorů ani 30 % vývozní daň zahrnutá do upravené ceny plynu nebyly správné.

(45) Po poskytnutí konečných informací Eurochem dále tvrdil, že při výpočtu úpravy přepravních nákladů byl použit nesprávný směnný kurz. Kromě toho společnost tvrdila, že by měly být provedeny další úpravy o síťové poplatky v Německu.

(46) V odpovědi na výše uvedené připomínky byly učiněny tyto opravy:

a) jednotka měření objemu zemního plynu použitá při stanovování ceny ve Waidhausu je milion britských tepelných jednotek (mmBtu). Po připomínkách k prozatímním informacím byl přepočítací koeficient změněn na 1 mmBtu = 31,899 metrů krychlových;

b) byla změněna úprava přepravních nákladů zohledňující skutečné ceny za přepravu placené ruskými výrobci v Rusku. Pro úpravu nákladů na přepravu z Waidhausu ([10]) zpět na ruskou hranici však Komise použila čísla uvedená v podnětu, jelikož čísla uvedená ve zprávě skupiny Brattle nebyla považována za přesnější, protože odkazovala na zdroje údajů shromážděných před obdobím šetření. Přepravní náklady z ruské hranice na příslušná ruská plynová naleziště, kde vyvážející výrobci nakupovali svůj zemní plyn, vycházejí z regulovaných sazeb ([11]);

c) 15 % distribuční přirážka použitá v předběžných výpočtech byla revidována a snížena, a to v rozsahu 1 až 5 %. Do výpočtu přirážky byly zahrnuty všechny náklady jiné než cena plynu a přepravní náklady (včetně přenosu). V maximální možné míře byly použity skutečné dodatečné náklady na nákup plynu v průběhu období šetření a v případě chybějících údajů byl použit přiměřený odhad, jak je uvedeno v informacích poskytnutých konkrétním společnostem. Komise zamítla požadavek společnosti Eurochem, že by se neměla uplatňovat žádná domácí přirážka, neboť při ruské vývozní ceně plynu se nezohledňuje přirážka, jelikož výpočet regulované vývozní ceny tyto náklady nezohledňuje ([12]) a nejsou uvedeny žádné další důkazy pro existenci takové přirážky;

([9]) Rozsudek Tribunálu (osmého senátu) ze dne 7. února 2013, EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) v. Rada Evropské unie, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64, a rozsudek Tribunálu (osmého senátu) ze dne 7. února 2013, Acron OAO v. Rada Evropské unie, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

([10]) „Waidhaus“ je rusko-německá referenční cena plynu, soubor různých plynovodů z Ruska do Německa, odrážející cenu CIF na německé hranici.

([11]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО „Газпром“, входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года) (nařízení Federální tarifní služby ze dne 8. června 2015 č. 216-e/1 o schvalování sazeb za služby spojené s přepravou zemního plynu plynovody společností PJSC Gazprom zahrnuté do jednotného systému dodávek plynu pro nezávislé organizace (se změnami ze dne 14. února 2018).
http://docs.cntd.ru/document/420282257.

([12]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА (nařízení Federální tarifní služby ze dne 9. července 2014 č. 1142-e o schválení ustanovení o stanovení vzorce ceny plynu)
k dispozici na adrese http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (stav ke dni 31. července 2019).

d) žádost na odpočet 30 % vývozní daně od referenční ceny byla zamítnuta. Uvedená daň je jedním z opatření, která způsobila zkreslení trhu se zemním plynem v Rusku, proto lze odůvodněně předpokládat, že domácí cena plynu by byla alespoň o 30 % vyšší, nebýt vývozní daně. Protože je součástí ceny plynu ruského původu na trhu Unie, je jako taková součástí základní referenční ceny;

e) požadavek týkající se směnného kurzu použitého při výpočtu úpravy související s dopravou byl přijat a výpočty byly odpovídajícím způsobem změněny;

f) žádost o úpravu o síťové poplatky v Německu se považuje za irelevantní, protože cena ve Waidhausu je na úrovni CIF na hranici Německa (a proto tato nezohledňuje žádné síťové poplatky v Německu).

(47) O revidovaném výpočtu úpravy ceny plynu byly poskytnuty informace konkrétním ruským vyvážejícím výrobcům, a to jak ve fázi poskytnutí konečných informací, tak po revizi provedené v návaznosti na připomínky popsané ve 45. bodě odůvodnění a ve 46. bodě odůvodnění písm. b), c) a e) prostřednictvím dodatečného poskytnutí konečných informací. Úprava neovlivnila běžnou hodnotu u společnosti Acron, neboť jak je vysvětleno v 61. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, pouze navýšení upravených výrobních nákladů na úroveň, která by způsobila, že některé domácí transakce společnosti Acron v období šetření by nebyly ziskové, by mělo za následek změnu dumpingového rozpětí. Po opravách u běžné hodnoty společnosti Eurochem na základě připomínek k poskytnutým konečným informacím nezměnila revidovaná úprava ceny plynu běžnou hodnotu společnosti Eurochem, a proto neměla dopad na výpočet dumpingového rozpětí.

(48) Jelikož ohledně běžné hodnoty nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 38. až 61. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak je upřesněno výše v 17. až 38. bodě odůvodnění.

3.1.3. *Vývozní cena*

(49) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny jsou uvedeny v 62. až 65. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(50) Nejprve je třeba uvést, že Komise souhlasila s požadavkem společnosti Eurochem na výpočet samostatných dumpingových rozpětí pro dva vyvážející výrobce ve skupině, neboť tato společnost uvedla údaje umožňující rozdělení prodeje podle výrobců. Takové rozdělení mohlo být provedeno navzdory skutečnosti, že bylo zapojeno několik obchodních společností a náklady uvedených dvou výrobců, včetně nákladů spojených s prodejem na vývoz do Unie, byly odlišné. Poté byla samostatná dumpingová rozpětí sloučena do váženého průměrného rozpětí pro skupinu Eurochem na základě objemu prodeje do Unie. Společnost Eurochem obdržela informace s novým výpočtem dumpingového rozpětí podle výrobců. V novém výpočtu Komise v příslušných případech zohlednila technické připomínky společnosti ohledně výpočtu.

(51) Druhý ruský vyvážející výrobce požadoval, aby byl při úpravě jeho vývozní ceny odečten skutečný zisk jeho vývozce ve spojení ve Švýcarsku a dovozce ve spojení ve Francii, nikoliv odhadovaný přiměřený zisk. Je však třeba poznamenat, že skutečný zisk daných společností vychází z převodních cen. Komise proto uvedené tvrzení zamítla.

(52) Společnost dále tvrdila, že Komise nesprávně vypočítala náklady na ředění, neboť přepočet použitý na transakční objemy při výpočtu vývozní ceny zředěného výrobku by měl být použit také na transakční hodnoty zředěného výrobku. Je však třeba poznamenat, že rozdíl v cenách mezi vyváženým výrobkem a zředěným výrobkem se odráží již v přepočtu transakčních objemů, jelikož tento přepočet navyšuje jednotkovou cenu zředěného výrobku, jako kdyby zředěn nebyl. Proto bylo uvedené tvrzení zamítnuto.

(53) Společnost Acron po poskytnutí konečných informací tvrdila, že Komise započítala náklady na ředění jejího dovozce ve spojení ve Francii dvakrát, protože tyto náklady byly údajně odečteny od prodejní ceny, a zároveň nebyly odečteny od správních, prodejních a režijních nákladů společnosti. V rozporu s tím, co společnost tvrdila, však náklady na ředění od správních, prodejních a režijních nákladů odečteny byly ([13]).

([13]) Ukázky 2 a 13 z inspekce na místě ve Francii.

(54) Společnost dále tvrdila, že její francouzský dovozce ve spojení byl založen těsně před obdobím šetření a prodej zahájil až v posledním čtvrtletí období šetření. Podle společnosti by proto měla Komise upravit vývozní cenu pouze o jednu čtvrtinu správních, prodejních a režijních nákladů.

(55) V průběhu období šetření měla společnost režijní a správní náklady. I když byly tyto náklady vynaloženy před prvním prodejem, jelikož se společnost podílela pouze na nákupu, ředění a dalším prodeji UAN, byly prodejní, správní a režijní náklady spojeny s dotčeným výrobkem. Uvedené tvrzení se proto zamítá.

(56) Po dodatečném poskytnutí konečných informací jeden ruský vyvážející výrobce dále tvrdil, že Komise by neměla odečítat ziskové rozpětí dovozce, který není ve spojení, ve výši 4 % z prodejních cen účtovaných jeho německým obchodníkem ve spojení odběratelům v EU, kteří nejsou ve spojení. Výrobce tvrdil, že německý subjekt nepůsobil jako dovozce, který není ve spojení, pokud jde o prodej odběratelům v EU, kteří nejsou ve spojení, jelikož nesplnil formality spojené s dovozem dotčeného výrobku na trh EU.

(57) Komise poznamenala, že německý obchodník ve spojení byl považován za dovozce ve spojení, protože vykonával všechny funkce dovozce. Cena při dalším prodeji by tedy obvykle měla pokrývat prodejní, režijní a správní náklady dovozce a zisk, čemuž daná úprava přesně odpovídá. Při této úpravě Komise neprováděla u jednotlivých transakcí nebo odběratelů podrobnou analýzu, které aktivity společnost provedla s ohledem na konkrétní transakce dovozu a dalšího prodeje. Uvedené tvrzení se proto zamítá.

(58) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se vývozní ceny jiné než připomínky vypořádané výše ve 41. až 44. bodě odůvodnění, byl 62. až 65. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

3.1.4. *Srovnání*

(59) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se srovnání běžné hodnoty s vývozní cenou jiné než připomínky vypořádané výše v oddílech 3.1.2 a 3.1.3, byl 66. až 67. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

3.1.5. *Dumpingová rozpětí*

(60) Jak je podrobně uvedeno v 17. až 47. bodě odůvodnění, Komise vzala v úvahu připomínky zúčastněných stran a přepočítala dumpingová rozpětí pro Rusko.

(61) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Acron Group	31,9 %
Eurochem Group	20,0 %
Všechny ostatní společnosti	31,9 %

(62) Výpočty individuálních dumpingových rozpětí po opravách a úpravách provedených na základě připomínek ruských vyvážejících výrobců po poskytnutí konečných informací byly daným společnostem znovu poskytnuty.

3.2. **Trinidad a Tobago**

3.2.1. *Běžná hodnota*

(63) Podrobnosti ohledně výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny v 74. až 79. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(64) Společnost Methanol Holdings (Trinidad) Limited (dále jen „MHTL“) zopakovala ve svých připomínkách k prozatímním informacím několik technických tvrzení týkajících se uvedené společnosti v souvislosti s výpočtem běžné hodnoty, zejména výrobními náklady, prodejními, režijními a správními náklady a ziskem, která by měla být ve výpočtu použita.

(65) Komise tato tvrzení prověřila. Jedno z těchto tvrzení souviselo se záležitostí řešenou v 78. bodě odůvodnění prozatímního nařízení (konkrétně tvrzení, které Komise přijala). Jelikož byly nové argumenty společnosti MHTL v rozporu s jejím původním tvrzením, aniž by tato změna byla odůvodněna, bylo uvedené tvrzení zamítnuto. Komise dále posoudila jedno z ostatních tvrzení jako odůvodněné. Komise proto příslušným způsobem upravila výpočet běžné hodnoty. Jelikož se připomínky se týkaly údajů konkrétní společnosti použitých při výpočtech a byly považovány za důvěrné, neboť se týkají výrobních nákladů a prodejních, režijních a správních nákladů, byly důvody jejich zamítnutí či přijetí zúčastněné straně vysvětleny v informacích poskytnutých konkrétní společnosti.

3.2.2. *Vývozní cena*

(66) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny jsou uvedeny v 80. až 82. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(67) Společnost MHTL předložila několik technických tvrzení týkajících se konkrétní společnosti v souvislosti s výpočtem vývozní ceny, zejména pokud jde o údaje pro stanovení vývozní ceny a úpravy ceny provedené u nákladů vynaložených mezi dovozem a dalším prodejem.

(68) Komise tato tvrzení přezkoumala a posoudila některá z nich jako odůvodněná. Komise proto upravila výpočet vývozní ceny. Jelikož se připomínky týkaly údajů konkrétní společnosti použitých při výpočtech a byly považovány za důvěrné, neboť se týkají převodních cen a dalších nákladů, byly důvody jejich zamítnutí či přijetí zúčastněné straně vysvětleny v informacích poskytnutých konkrétní společnosti.

3.2.3. *Srovnání*

(69) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky týkající se srovnání, byl 83. a 84. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

3.2.4. *Dumpingová rozpětí*

(70) Jak je podrobně uvedeno výše v 50. až 57. bodě odůvodnění, Komise vzala v úvahu připomínky společnosti MHTL a přepočítala dumpingová rozpětí pro Trinidad a Tobago.

(71) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Všechny ostatní společnosti	55,8 %

(72) Po poskytnutí konečných informací neposkytla společnost MHTL ohledně výpočtů dumpingu žádné připomínky.

3.3. **Spojené státy americké**

3.3.1. *Běžná hodnota*

(73) Podrobnosti ohledně výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny v 90. až 98. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(74) Ve svých připomínkách k prozatímním informacím společnost CF Industries Holdings (dále jen „CFI“) tvrdila, že Komise nesprávně předběžně zamítla její požadavek na stanovení ziskovosti domácího prodeje podle výrobních nákladů každého výrobního závodu samostatně, když dospěla k závěru, že určení ziskovosti podle běžného obchodního styku se provádí na úrovni právnické osoby.

(75) V tomto ohledu společnost CFI tvrdila, že uvedená argumentace postrádá právní zdůvodnění, neboť Soudní dvůr ve věci Rada v. Alumina ([14]) rozhodl, že článek 2 základního antidumpingového nařízení neobsahuje vyčerpávající seznam metod umožňujících určit, zda byly ceny účtovány v běžném obchodním styku, a že při posuzování běžného obchodního styku by Komise měla zkoumat ziskovost prodaného výrobku podle výrobních nákladů daného konkrétního výrobku.

(76) Dále společnost CFI odkazovala na přístup Komise v dřívějších šetřeních ([15]), kdy Komise běžně používala pro určení ziskovosti domácího prodeje výrobní náklady konkrétních závodů.

(77) Společnost CFI také argumentovala tím, že poskytla údaje, které umožňují vysledovat transakce zpět až k závodu, kde probíhala produkce.

(78) Komise přezkoumala tvrzení uvedená v 74. až 77. bodě odůvodnění a shledala, že Soudní dvůr ve věci Rada v. Alumina pouze konstatoval, že článek 2 základního antidumpingového nařízení neobsahuje vyčerpávající seznam metod pro stanovení toho, zda domácí prodej proběhl v běžném obchodním styku. Soudní dvůr však nestanovil povinnost, aby Komise prováděla šetření částí společnosti, které nepředstavují samostatnou právnickou osobu.

(79) Navíc v šetřeních, na která odkazuje společnost CFI, Komise zkoumala jednotlivé výrobní závody, protože tyto společnosti, ačkoli byly členy stejné skupiny, byly samostatné právnické osoby.

(80) Na základě zjištění Komise vysvětlených v 78. a 79. bodě odůvodnění nebylo nutné zkoumat, zda by údaje poskytnuté společností CFI umožňovaly stanovit jednoznačnou souvislost mezi jednotlivými domácími prodejními transakcemi a výrobními závody. Komise tudíž uvedené tvrzení odmítla.

(81) Společnost CFI ve svých připomínkách k poskytnutým konečným informacím zopakovala své tvrzení týkající se ziskovosti domácího prodeje. Společnost uvedla, že Komise měla zvážit nejen, zda jsou výrobní závody samostatnými právnickými osobami, ale také, zda struktura skupiny umožňuje identifikaci výrobce v rámci skupiny, pokud jde o prodej a výrobu, a opakovaně se odvolávala na zjištění Komise v šetření týkajícím se bezešvých trubek (viz 76. bod odůvodnění).

(82) Pokud jde o výše uvedené tvrzení, Komise připomněla, že šetření, na které odkazuje společnost CFI, má svá určitá specifika. Závěr Komise v šetření týkajícím se bezešvých trubek, že individuální dumpingová rozpětí mohla být vypočtena, jelikož bylo možné identifikovat výrobce, pokud jde o prodej a výrobu, byl relevantní pouze při splnění první základní podmínky – a to, že dotčené společnosti v tomto šetření byly samostatné právnické osoby, což není případ společnosti CFI.

(83) Navíc, i kdyby Komise uvažovala o posouzení ziskovosti domácího prodeje podle jednotlivých závodů, nebylo by vždy možné identifikovat výrobce. Společnost prodává na svém domácím trhu buď přímo z výrobního závodu, nebo prostřednictvím značného počtu distribučních nádrží. Komise zjistila, že výrobní závody dodávaly do více než jedné distribuční nádrže a že do většiny distribučních nádrží dodával více než jeden výrobní závod. To znemožňuje učinit jasné spojení mezi prodejní transakcí a závodem, kde byl tento konkrétní výrobek vyroben.

(84) Komise tudíž uvedené tvrzení odmítla.

3.3.2. *Vývozní cena*

(85) Jelikož ohledně vývozní ceny nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 99. až 100. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

([14]) Rozsudek ve věci Rada Evropské unie v. Alumina d.o.o., C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 25.

([15]) Například pokud jde o *bezešvé trubky*, prováděcí nařízení Rady (EU) č. 585/2012 ze dne 26. června 2012, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Ruska a Ukrajiny na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 a kterým se zastavuje řízení o přezkumu před pozbytím platnosti týkající se dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska (Úř. věst. L 174, 4.7.2012, s. 5), 60. bod odůvodnění. Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1469 ze dne 1. října 2018, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Ruska a Ukrajiny na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. L 246, 2.10.2018, s. 20), 81. bod odůvodnění.

3.3.3. *Srovnání*

(86) Ve 101. a 102. bodě odůvodnění prozatímního nařízení je vysvětleno, jakým způsobem bylo provedeno srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou.

(87) Ve svých připomínkách k prozatímním informacím společnost CFI namítla, že k tomu, aby bylo možné provést spravedlivé srovnání, by Komise musela použít dvě úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního antidumpingového nařízení: množstevní úpravu a úpravu nákladů.

(88) Pokud jde o množstevní úpravu, společnost CFI tvrdila, že cena domácích prodejních transakcí by měla být upravena s ohledem na dopad na prodejní cenu různých množství dodaných na domácí trh v porovnání s trhem Unie, neboť počet jednotlivých transakcí na domácím trhu je obvykle malý, ale při vývozu do Unie velký.

(89) V této souvislosti také společnost CFI předložila výpočet, který ukazuje rozdíly mezi váženými průměrnými cenami domácího prodeje u různých množství. Ačkoli Komise připouští existenci cenového rozdílu, nemůže vyloučit, že tento cenový rozdíl byl způsoben i jinými faktory, jako jsou sezónní povaha dotčeného výrobku, okamžik, kdy byla uzavřena příslušná smlouva, a objem příslušné smlouvy (spíše než jednotlivé dodávky).

(90) Kromě toho společnost nepředložila žádný důkaz o tom, že by při sjednávání prodejní ceny zohlednila prodávané množství (cenová politika, e-mailová korespondence atd.). V neposlední řadě Komise shledala, že veškeré dodatečné náklady spojené s manipulací a přepravou malých množství v porovnání s velkým množstvím byly započteny jako odečitatelné položky. Komise proto uvedené tvrzení zamítla.

(91) Pokud jde o úpravu nákladů, společnost CFI tvrdila, že Komise měla upravit cenu domácího prodeje o rozdíl ve výrobních nákladech jednotlivých výrobních závodů. Na podporu tohoto tvrzení předložila společnost CFI řadu argumentů týkajících se dané společnosti.

(92) Komise tyto argumenty přezkoumala, shledala, že tvrzení není odůvodněné, a následně jej zamítla. Protože byly tyto argumenty považovány za důvěrné, byly důvody jejich zamítnutí zúčastněné straně vysvětleny v informacích poskytnutých konkrétní společnosti.

(93) Společnost CFI ve svých připomínkách k poskytnutým konečným informacím zopakovala své tvrzení týkající se úpravy nákladů. Daná společnost však nepředložila žádné nové důkazy podporující uvedené tvrzení. Komise proto potvrdila, že uvedené tvrzení bylo zamítnuto.

(94) Společnost CFI dále opakovaně uvedla, že Komise měla použít úpravu pro rozdíl v množstvích obvykle prodávaných na domácím trhu a vyvážených do Unie. Společnost CFI tvrdila, že rozdíly v cenách nebyly zachyceny požadovanou odečitatelnou položkou na přepravní náklady, protože porovnání cen použité k vyhodnocení úpravy množství bylo provedeno snížené o přepravní náklady. Společnost CFI dále tvrdila, že existují značné úspory z rozsahu (zejména ve správních, marketingových a prodejních nákladech, ale také v plánování výroby atd.), které společnosti umožňují účtovat nižší ceny ze závodu.

(95) Komise zjistila, že ačkoli bylo provedeno srovnání cenové hladiny u cen snížené o všechny odečitatelné položky, případné úspory z rozsahu týkající se přepravy a manipulace s velkými zásilkami ve srovnání s malými zásilkami již byly v rámci těchto odečitatelných položek zohledněny. Pokud jde o úspory z rozsahu týkající se správních, marketingových a prodejních nákladů, společnost CFI neposkytla žádný důkaz podporující toto tvrzení. Skutečně vzniklé prodejní, správní a režijní náklady se navíc promítly do domácí prodejní ceny ziskových transakcí použitých pro výpočet běžné hodnoty. Komise proto potvrdila, že se uvedené tvrzení zamítá.

(96) Jelikož byla obě tvrzení společnosti CFI zamítnuta, Komise potvrdila 101. a 102. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.3.4. *Dumpingová rozpětí*

(97) Jak je podrobně uvedeno výše v 60. až 77. bodě odůvodnění, Komise zamítla všechna tvrzení společnosti CFI týkající se výpočtu dumpingu a potvrdila tak předběžná dumpingová rozpětí pro USA.

(98) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Všechny ostatní společnosti	37,3 %

4. **ÚJMA**

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroba v Unii**

(99) Vyvážející výrobci Acron a CFI vznesli připomínku, že se proti podnětu postavili dva výrobci v Unii, kteří představují zhruba 30 % výroby v Unii. Společnost CFI rovněž uvedla, že několik dalších výrobců nepředstoupilo a nebylo by ovlivněno šetřeným dovozem, a zpochybnila spolehlivost ukazatelů újmy.

(100) Komise připomněla, že vzorek zahrnuje tři ze čtyř největších výrobců v Unii, kteří dohromady představují více než 50 % výroby a prodeje v Unii. Vzorek je tedy jednoznačně reprezentativní pro výrobní odvětví Unie. Jak je navíc vysvětleno ve 134. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, mnoho ukazatelů újmy bylo stanoveno na makroúrovni, a proto vycházelo z údajů o všech výrobcích v Unii.

(101) Kromě toho zahájení šetření podpořili výrobci představující více než 50 % výroby v Unii, takže právní požadavky na reprezentativnost byly splněny.

(102) Jelikož ohledně této části nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 108. až 109. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. **Spotřeba v Unii**

(103) Jelikož ohledně spotřeby v Unii nebyly podány žádné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 110. až 112. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. **Dovoz z dotčených zemí**

(104) Vyvážející výrobce Acron uvedl, že dovoz z kumulovaných zemí po roce 2016 nevzrostl a že každý pozdější nárůst byl způsoben poklesem dovozu z třetích zemí. Společnost uvedla, že významný nárůst dovozu tekutého hnojiva, jako je močovina a dusičnan amonný, nebyl možný, protože tento nárůst omezovaly logistické a skladovací kapacity. Podobně i vyvážející výrobce CFI a sdružení uživatelů AGPB tvrdili, že při posuzování nárůstu objemu dovozu z dotčených zemí v posuzovaném období nevzala Komise v úvahu skutečnost, že část tohoto nárůstu objemu byla způsobena nahrazováním dovozu z Egypta, který prudce poklesl, nebo objemy, jež byly dříve dodávány výrobcem v Unii, který mezitím močovinu a dusičnan amonný přestal vyrábět. Dodatečný objem dovozu z dotčených zemí v průběhu posuzovaného období, který by mohl ovlivnit výrobní odvětví Unie, by tedy představoval méně než polovinu z 672 000 tun uvedených v tabulce 2 prozatímního nařízení. V tomto ohledu však Komise konstatovala, že jak je zřejmé z tabulky 2 uvedené v prozatímním nařízení, dovoz z dotčených zemí od roku 2016 do období šetření každý rok rostl, a to jak absolutně, tak i v poměru k velikosti trhu. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(105) Sdružení uživatelů AGPB a společnost IFA tvrdily, že tržní podíl výrobního odvětví Unie se po období šetření zlepšil. V této záležitosti Komise předně obvykle zkoumá trendy podstatné pro posouzení újmy, včetně dovozu, podle určitého víceletého referenčního období, které je stejné pro všechny podstatné údaje a které končí bezprostředně před zahájením šetření. K událostem, k nimž údajně došlo až poté, by se v zásadě nemělo přihlížet, neboť do tohoto referenčního období nespadají. Za druhé je pravděpodobné, že vývoj tržního podílu výrobního odvětví Unie od období šetření byl ovlivněn a zkreslen zahájením šetření samotného. Za třetí by pro výpočet tržního podílu v období po šetření bylo nezbytné, aby Komise obdržela a ověřila aktuálnější údaje týkající se prodeje výrobního odvětví na trhu Unie, což se ale nestalo. Ze všech výše popsaných důvodů bylo tedy uvedené tvrzení zamítnuto.

(106) Vyvážející výrobci Acron, CFI a Eurochem napadli výpočty cenového podbízení provedené Komisí. Za prvé nesouhlasili se skutečností, že Komise použila pro část prodejních cen výrobního odvětví Unie cenu za dodání do přístavů, jako jsou Rouen (Francie) a Gent (Belgie), jak je řádně vysvětleno ve 128. a 129. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. K této záležitosti společnost Eurochem rovněž uvedla, že prozatímní nařízení nestanoví jasně, o jaký objem prodeje se jednalo.

(107) Komise upřesnila, že pro účely výpočtů cenového podbízení stanovila prodejní cenu výrobního odvětví Unie u jediného druhu výrobku vyváženého z dotčených zemí (UAN s obsahem dusíku 32 %). Tato cena byla ověřená prodejní cena tohoto druhu výrobků u výrobců v Unii zařazených do vzorku. Přibližně 40 % uvedeného prodeje směřovalo do přístavů, jako jsou Rouen nebo Gent, a prodejní ceny byly upraveny z důvodů uvedených ve 128. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. U zbývajících 60 % prodeje v Unii realizovaných účastníky zařazenými do vzorku byla použita prodejní cena ze závodu, neboť tyto prodeje nevyžadovaly námořní přepravu výrobků do hlavního bodu srovnání (obvykle Rouen nebo Gent). Pro výpočty cenového podbízení byla tedy použita výše uvedeným způsobem zjištěná vážená průměrná prodejní cena ve výrobním odvětví v Unii. Předpoklad uvedený ve 130. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že pro srovnání byly použity různé druhy výrobků, byl tedy chybný, neboť veškerý dovoz z dotčených zemí se týkal stejného druhu výrobku, a to UAN s obsahem dusíku 32 %, a na straně výrobního odvětví Unie byl použit rovněž pouze tento druh výrobku. Rovněž odkazy ve 127. a 129. bodě odůvodnění prozatímního nařízení na „třetinu“ týkající se prodeje výrobního odvětví Unie, které využívá námořní přepravu do západoevropských přístavů, a na „dvě třetiny“ týkající se jiného prodeje výrobního odvětví Unie nejsou zcela přesné a měly by znít spíše „40 %“ a „60 %“.

(108) Výrobce v Unii OCI Nitrogen tvrdil, že ani jeden z důvodů, které Komise uvedla ve 128. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, neospravedlňuje odchylku od její obvyklé praxe porovnávat cenu CIF vyvážejících výrobců na hranici Unie s cenou ze závodu výrobců v Unii. Uvedl, že zmiňované důvody byly buď velmi obvyklé v mnoha antidumpingových šetřeních, nebo nespravedlivě směřují ke kompenzaci konkurenčního znevýhodnění, jež nesou výrobci v důsledku svého umístění, nebo by se mohly stejně použít na vyvážející výrobce. Po poskytnutí konečných informací předložil Eurochem podobné připomínky. Komise toto tvrzení odmítla, neboť se domnívala, že ze znění uvedeného bodu odůvodnění bylo jasné, že situace v tomto konkrétním případě byla natolik výjimečná, že skutečně vyžadovala zvolený přístup. Dotčené zúčastněné strany neuvedly objektivní námitky proti přístupu Komise. Vyjádřili také pochybnosti, zda uvedený přístup Komise použila dříve za podobných výjimečných okolností. Ačkoli je v podstatě irelevantní, zda tak Komise učinila již dříve, Komise se skutečně příležitostně musela uchýlit k této metodice v dřívějších šetřeních, když se vyskytly podobně složité situace, jako například v nedávném šetření týkajícím se tyčí pro výztuž do betonu z oceli s vysokými únavovými parametry ([16]). I když se důvody pro to, že se neodchylovaly od ceny ze závodu, mohly v tomto šetření lišit (jak tvrdí společnost Eurochem), prokazuje to, že Komise považuje za vhodné odchýlit se od svého standardního přístupu, pokud to okolnosti vyžadují.

(109) V souvislosti s vývozní cenou spolupracujících vyvážejících výrobců byla naprostá většina prodeje dodávána do přístavů v západní Evropě, jako jsou Rouen nebo Gent. Vývozní cena použitá ve výpočtech cenového podbízení zahrnovala přepravu k dodání do přístavu CIF v uvedených lokalitách. U malého množství prodejů deklarovaných jinde v Unii obsahovala vývozní cena rovněž přepravu až na úroveň CIF na hranici Unie. Výpočet cenového podbízení byl tedy symetrický mezi stranou Unie a vývozní stranou.

(110) Komise tudíž trvala na svém názoru, že úprava některých prodejů výrobního odvětví Unie na úroveň CIF je v tomto šetření vhodná, a to z důvodů uvedených ve 126. až 131. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Je zřejmé, že skutečnosti na tomto trhu popsané v prozatímním nařízení společně vytvářejí výjimečnou situaci. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

([16]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1246 ze dne 28. července 2016, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz tyčí pro výztuž do betonu z oceli s vysokými únavovými parametry pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 204, 29.7.2016, s. 70).

(111) Po poskytnutí konečných informací společnost Eurochem zpochybnila symetrii mezi výrobním odvětvím Unie a vývozní stranou a na základě výňatku údajů Eurostatu tvrdila, že 35 % dovozu z Ruska nebude do Francie a Belgie, a tedy ne přes přístavy jako Rouen nebo Gent. Společnost tvrdila, že v případě těchto 35 % ruského prodeje do Unie by cena výrobního odvětví Unie obsahovala úpravu týkající se dopravy do Rouenu nebo Gentu, zatímco ruský dovoz na této úrovni nebyl. Toto tvrzení bylo zamítnuto, protože u prodejů výrobního odvětví Unie použitých při srovnání byly použity ceny CIF namísto cen ze závodu pouze tehdy, bylo-li to v případě prodejů vhodné (obvykle u prodejů uskutečněných přes Rouen nebo Gent), a nikoli u všech ostatní prodejů.

(112) Několik zúčastněných stran namítlo, že metodika použitá pro výpočet cenového podbízení byla chybná a neslučitelná s rozsudkem Tribunálu ze dne 10. dubna 2019, tj. jeden den před uložením prozatímních opatření, ve věci Jindal Saw Ltd a Jindal Saw Italia SpA v. Evropská komise, T-301/16 (dále jen „věc Jindal Saw“) ([17]). Zúčastněné strany argumentovaly zejména tím, že cena výrobního odvětví Unie použitá pro tyto výpočty a vývozní ceny nebyly na stejné obchodní úrovni. Tvrdili, že ceny ve výrobním odvětví Unie byly upraveny tak, aby odrážely ceny v místě dodání konečnému uživateli, zatímco ceny vyvážejících výrobců byly stanoveny na úrovni hodnoty CIF s dodáním na hranice Unie bez ohledu na to, kam byly dodány konečnému uživateli. Obdobně argumentovali, že ve věci Jindal Saw by Komise musela porovnávat prodejní ceny v Unii prvním nezávislým kupujícím s prodejními cenami společností vyvážejících výrobců ve spojení prvním nezávislým kupujícím. Komise tak neučinila, neboť u vyvážejících výrobců snížila ceny jejich prodejů v Unii o částku prodejních, správních a režijních nákladů a zisk jejich obchodních společností ve spojení v Unii, zatímco u prodejů výrobního odvětví Unie prostřednictvím obchodníků ve spojení Komise žádný takový odpočet neprovedla. Jeden z účastníků také tvrdil, že metodika Komise nezohledňuje skutečnost, že ne všechny jeho prodeje byly nakonec určeny pro belgický a francouzský trh a že použité ceny nezahrnovaly prodejní, správní a režijní náklady a zisk jeho obchodníků ve spojení za dodání jeho zákazníkům.

(113) Ve věci Jindal Saw Tribunál nalezl chybu v tom, že Komise odečetla prodejní náklady dovozců ve spojení společnosti Jindal v Unii od prodejů prvnímu nezávislému kupujícímu, zatímco prodejní náklady prodejců, kteří jsou ve spojení, ve výrobním odvětví Unie nebyly od prodejních cen ve výrobním odvětví Unie prvnímu nezávislému odběrateli odečteny. Tribunál proto dospěl k závěru, že tyto dvě ceny nejsou symetricky srovnatelné na stejné obchodní úrovni.

(114) Komise se rozhodla doplnit výpočty cenového podbízení provedené v prozatímní fázi s ohledem na tento poslední rozsudek Tribunálu a na připomínky, které k nim obdržela od zúčastněných stran. Komise konstatovala, že věc Jindal Saw se v podstatě zabývá záležitostmi správného srovnání mezi dovozní cenou a cenou výrobního odvětví Unie a obchodní úrovní. Pokud jde o stanovení průměrných prodejních cen výrobního odvětví Unie, činily prodejní transakce prostřednictvím stran ve spojení pouze přibližně 40 % prodeje ze vzorku výrobního odvětví Unie použitého pro srovnání. Prodejní, správní a režijní náklady a zisk obchodníků ve spojení byly nízké, a protože většina prodejů výrobního odvětví Unie neprobíhala prostřednictvím obchodníků ve spojení, zjištění ohledně cenového podbízení u kumulovaného dovozu by nebylo zpochybněno, ani kdyby byly výpočty s ohledem na tyto položky upraveny. Ve skutečnosti byl prodej výrobního odvětví Unie jejich stranám ve spojení realizován za tržní ceny a mezi prodejními cenami účtovanými stranám ve spojení a odběratelům, kteří nejsou ve spojení, nebyl žádný relevantní rozdíl. Po odečtení správních, prodejních a režijních nákladů a zisku prodejců ve spojení v Unii by stále šlo o cenové podbízení u všech vyvážejících výrobců (s výjimkou jednoho) a v každém případě by šlo o cenové podbízení u každé z dotčených zemí. Proto Komise trvala na tom, že metodika pro stanovení cenového podbízení v prozatímní fázi nebyla zjevně nesprávná, jak tvrdí několik zúčastněných stran.

(115) V každém případě byla správnost předběžného výpočtu cenového podbízení dále podpořena dalším výpočtem, v němž byly vyloučeny prodeje výrobního odvětví Unie prostřednictvím stran ve spojení. Podíl prodeje použitý v tomto výpočtu přesto představoval velký a reprezentativní objem prodejů výrobního odvětví Unie, tedy přibližně 60 % UAN s obsahem dusíku 32 % prodaných v Unii vzorkem stran. Tento objem byl podobný objemu dovozu z Ruska a z USA a jednoznačně vyšší než dovoz z Trinidadu a Tobaga. Z tohoto dodatečného výpočtu byl rovněž vyloučen velmi malý podíl prodeje konečným uživatelům. Prodeje v Unii byly tedy na stejné obchodní úrovni jako údaje za veškerý dovoz. Druhý výpočet ukázal cenové podbízení na mírně vyšších úrovních než při použití

([17]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=CS&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

metodiky, která byla stanovena v předběžné fázi. Rozpětí tohoto výpočtu byla v rozsahu 3,7 % až 11,2 %. Po poskytnutí konečných informací společnost Eurochem tvrdila, že tento výpočet nebude mít za následek spravedlivé srovnání, protože porovnává pouze prodej odběratelům, kteří nejsou ve spojení, realizovaný výrobním odvětvím Unie na jedné straně a na straně druhé prodej společnosti stranám ve spojení. Tato připomínka je však chybná, neboť prodej společnosti Eurochem použitý při srovnání je její prodej odběratelům, kteří nejsou ve spojení, řádně upravený na úroveň CIF. Společnost Eurochem rovněž navrhla použít vybrané přepravní sazby (uvedené v tabulce v rámci jejích připomínek k poskytnutí konečných informací) pro výpočet ceny CIF výrobců v Unii. Ukazuje se však, že tyto sazby jsou sazby společnosti Eurochem a vztahují se k výchozím bodům, které výrobní odvětví Unie nepoužívá. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto, protože by to vedlo ke snížení přesnosti výpočtu.

(116) Komise konstatovala, že tyto dodatečné výpočty zřetelněji ukázaly, že dumpingový dovoz představoval cenové podbízení ve výrobním odvětví Unie bez ohledu na použitou metodiku. Požadavky vznesené zúčastněnými stranami v tomto ohledu byly proto zamítnuty.

(117) Vedle zjištěného cenového podbízení šetření také ukázalo, že vliv dumpingového dovozu měl v každém případě v období šetření způsobit pokles cen na trhu Unie. Na existenci stlačení cen se soustředilo již prozatímní nařízení, zejména ve 149., 166. a 167. bodě odůvodnění. Dále je jeho existence podpořena údaji v odpovědi na argumentaci jedné ze zúčastněných stran ve 131. bodě odůvodnění níže. Jak je totiž podrobněji uvedeno ve 125. a 131. bodě odůvodnění, prozatímní nařízení jednoznačně prokázalo stlačení cen na trhu Unie, neboť nemohly být zvýšeny prodejní ceny, aby pokryly značný nárůst nákladů, což nejlépe ukazuje tabulka 7. Nemožnost zvýšit prodejní ceny výrobního odvětví Unie byla způsobena dopadem, jejž měl dumpingový dovoz ve zvyšujících se objemech na trh Unie. Všechny tyto údaje ukázaly, že vedle konečného cenového podbízení způsobil dumpingový dovoz významný pokles cen ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního antidumpingového nařízení.

(118) Vyvážející výrobce MHTL rovněž argumentoval tím, že výpočet cenového podbízení neodpovídal rozsudku Tribunálu ze dne 30. listopadu 2011 ve věci Transnational Company „Kazchrome" AO a ENRC Marketing AG v. Rada Evropské unie a Evropská komise, T-107/08 (dále jen „věc Kazchrome") ([18]). Podle uvedeného rozsudku by měla být pro výpočty cenového podbízení (a prodeje pod cenou) použita konečná cena pro zákazníka, a nikoliv teoretická cena vypočtená Komisí. Uvedený rozsudek však požaduje, aby byl bodem srovnání skutečný fyzický bod, kde jsou ceny srovnávány zákazníky na trhu Unie. S ohledem na skutečnost, že hlavním bodem srovnání pro ceny na trhu Unie byla cena CIF po proclení a že byly zohledněny ceny CIF na hranici včetně případů, kdy byl dovoz proclen v západní Evropě v Rouenu a Gentu, byla Komise přesvědčena, že výpočet plně odpovídá rozsudku ve věci Kazchrome.

(119) Komise dále poznamenala, že věc Kazchrome souvisela se zvláštní situací týkající se zboží, které na trh Unie vstupovalo nejprve přes Litvu (tranzit) a následně přes Rotterdam, kde bylo celně odbaveno. V uvedeném případě Komise rozhodla stanovit cenové podbízení i prodej pod cenou na základě ceny v místě tranzitu, na rozdíl od ceny po celním odbavení. Při tomto šetření se však jednalo o jiný případ, neboť nebyly pochybnosti o tom, že cena použitá k výpočtům cenového podbízení a prodeje pod cenou se zakládala na ceně CIF po celním odbavení.

(120) Komise byla přesvědčena, že vývozní ceny, jak byly stanoveny Komisí, a ceny ze závodu výrobního odvětví Unie, upravené na úroveň CIF, bylo-li to vhodné, představovaly základ pro spravedlivé a přiměřené srovnání. Je třeba mít na paměti, že dokonalé srovnání by znamenalo, že by se měly zohledňovat pouze nabídky v rámci stejné smlouvy, protože pouze tehdy by podmínky prodeje byly totožné. Dokonalé srovnání není možné, a proto byla Komise přesvědčena o tom, že použitá metodika využívající průměrných cen získaných u podobných výrobků během jednoho roku období šetření je správná. Tato metodika byla v rámci poskytnutí informací jasně vysvětlena.

(121) Navíc měla Komise za to, že by metoda stanovení cenového podbízení, kterou zastávaly zúčastněné strany, vedla k nerovnému zacházení při výpočtu jejich rozpětí a rozpětí ostatních vyvážejících výrobců prodávajících nezávislým dovozcům, kteří byli zařazeni do vzorku. Metodika použitá v případě ostatních vyvážejících výrobců vycházela z

([18]) Rozsudek ve věci Transnational Company „Kazchrome" AO a ENRC Marketing AG v. Rada Evropské unie a Evropská komise, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

vývozní ceny na úrovni CIF, která samozřejmě nezahrnuje prodejní, správní a režijní náklady a zisk z následného prodeje v Unii po celním odbavení. Metodika použitá Komisí zajistila, že bylo v obou případech (konkrétně když se vývoz uskutečnil do hospodářských subjektů ve spojení nebo nezávislých hospodářských subjektů v Unii) použito stejně zacházení. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

(122) Vyvážející výrobce Acron namítl, že by výpočet cenového podbízení měl rozlišovat mezi UAN s obsahem dusíku 32 % a UAN s obsahem dusíku 30 % s ohledem na velké objemy, které prodal na trhu Unie. Toto tvrzení zopakoval i po poskytnutí konečných informací. V souladu s metodikou použitou pro výpočty dumpingu u tohoto vyvážejícího výrobce však byl další prodej zředěných výrobků přepočten na UAN s obsahem dusíku 32 %, neboť tento výrobek dovážela strana ve spojení. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

(123) Vyvážející výrobce CFI namítl, že vzorek výrobců v Unii nebyl reprezentativní, neboť výrobci se sídlem ve východní části Unie byli zastoupeni více než výrobci se sídlem v jiných částech. Kdyby Komise změnila vzorek podle připomínek, které společnost předložila v dřívější fázi šetření (viz také 12. bod odůvodnění výše), byly by v údajích vzorku zastoupeny prodeje z východní Evropy s vysokými přepravními náklady mnohem méně. Výrobce argumentoval, že prodejní ceny ve výrobním odvětví Unie použité pro cenové podbízení a míru cenového podbízení by tak byly mnohem nižší. Navíc vyvážející výrobce předpokládal, že ve výpočtech cenového podbízení (a prodeje pod cenou) nebyly použity prodeje výrobce OCI Nitrogen zařazeného do vzorku, neboť tato společnost by neprodávala druh výrobku vyvážený do Unie daným vyvážejícím výrobcem.

(124) Komise již potvrdila reprezentativnost vzorku výrobců v Unii ve 13. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Vzorek zahrnoval více než 50 % výroby a objemu prodeje v Unii celkem a vychází z největšího množství výroby a prodeje spolupracujících výrobců, včetně tří největších spolupracujících výrobců. Pokud jde o údajné nadměrné zastoupení východoevropských výrobců, nebylo považováno za vhodné vyloučit dva největší výrobce. Vzorek byl proto stanoven v souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení a byl stanoven objektivním způsobem. Po poskytnutí konečných informací sdružení uživatelů AGPB a IFA rovněž zpochybnily reprezentativnost vzorku a zejména odkázaly na tiskovou zprávu vydanou společností Yara, aby prokázaly, že výrobci v Unii obecně neutrpěli újmu. Komise však připomněla, že společnost Yara Sluiskil B.V. byla původně vybrána jako součást vzorku, ale odmítla spolupracovat. Navíc tisková zpráva o jednom jediném výrobci v Unii nezpochybňuje reprezentativnost vybraného vzorku. Po poskytnutí konečných informací vláda USA tvrdila, že Komise neměla použít výběr vzorku, ale podrobit šetření všechny výrobce v Unii. S ohledem na velký počet dotčených výrobců v Unii a za účelem dokončení šetření v předepsaných lhůtách se Komise rozhodla již před zahájením šetření omezit okruh výrobců v Unii, kteří budou podrobeni šetření, na přiměřený počet, a to výběrem jejich vzorku. To je plně v souladu s článkem 17 základního nařízení. Stejný účastník rovněž kritizoval vzorek, jelikož se domníval, že se jedná o neobjektivní výběr výrobců, kteří podali podnět, a že nejsou zohledněni výrobci, kteří podnět nepodali. Připomíná se, že vzorek byl vybrán na základě objemu výroby a prodeje všech známých výrobců, nejen společností, které podaly podnět, v souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení. Původně byl totiž vybrán výrobce z Unie, který podal podnět, ale tato strana odmítla spolupracovat. Byla tak nahrazena jiným výrobcem, který podal podnět. Vláda USA konečně zpochybnila, zda účastníci zařazení do vzorku představovali hlavní část výroby UAN v Unii, jak vyžaduje článek 4.1 antidumpingové dohody WTO. Zaprvé, článek 4.1 antidumpingové dohody WTO odkazuje na definici domácího výrobního odvětví, a nikoli na výběr vzorku (a proto není nutné, aby vybraný vzorek tvořil hlavní část výroby v Unii). Článek 6 antidumpingové dohody WTO a článek 17 základního nařízení se týkají odběru vzorků, a jak bylo uvedeno výše, vybraný vzorek byl s těmito ustanoveními plně v souladu. Tyto připomínky byly proto zamítnuty.

(125) S ohledem na údaje o prodejích použité pro cenové podbízení Komise zdůraznila, že šetření ukázalo (viz 149. a 165. bod odůvodnění prozatímního nařízení), že ceny ve výrobním odvětví Unie v období šetření byly závažnou měrou stlačeny dumpingovým dovozem a že se to týkalo zejména velkého množství prodejů uskutečněných v hlavních dovozních lokalitách, jako jsou Rouen a Gent. Tabulka 10 uvedená v prozatímním nařízení ukazuje, že dopad tohoto vývoje byl takový, že výrobní odvětví Unie utrpělo v období šetření ztráty. Bylo by proto nesprávné předpokládat, že výrobní odvětví Unie bylo schopno pokrýt všechny své náklady (včetně přepravních nákladů). Komise tudíž trvala na svém stanovisku, že ceny na trhu Unie byly od roku 2016 do období šetření stlačeny. Ve spisu nejsou uvedeny žádné informace o tom, že by se ceny výrobců v Unii nezařazených do vzorku významně lišily od cen výrobců zařazených do vzorku. Není tedy pravděpodobné, že by výběr jiných výrobců v Unii do vzorku ovlivnil zjištěné cenové podbízení a pokles cen. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto. Pokud jde o prodeje

ve výrobním odvětví Unie použité pro cenové podbízení, výpočty provedené Komisí potvrdily, že dovozy UAN s obsahem dusíku 32 % byly srovnávány výhradně s prodeji stejného druhu ve výrobním odvětví Unie.

(126) Vedle uvedené judikatury evropských soudů vyvážející výrobce MHTL rovněž uvedl další důvody k vyvození závěru, že metodika Komise použitá pro stanovení cenového podbízení byla nezákonná. Tvrdil, že použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení – v němž se stanoví početní zjištění vývozní ceny v případě prodeje prostřednictvím strany ve spojení v Unii – analogicky pro výpočty cenového podbízení a prodeje pod cenou je v rozporu s čl. 3 odst. 1 základního nařízení, neboť toto ustanovení se vztahuje pouze na výpočet dumpingu a nemůže být použito v souvislosti s analýzou újmy. Použitá metodika by také byla v rozporu s pravidly WTO, neboť nepředstavuje spravedlivé srovnání.

(127) Komise připomněla, že co se týče stanovení rozpětí cenového podbízení a též pokud jde o prokázání existence cenového podbízení v dotčené zemi, základní nařízení nestanoví konkrétní metodiku. Komise má proto při posuzování tohoto faktoru široký prostor pro uvážení. Zmíněný prostor pro uvážení je omezen potřebou založit závěry na skutečných důkazech a provést objektivní posouzení, jak požaduje čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Komise také připomněla, že v čl. 3 odst. 3 základního nařízení je výslovně stanoveno, že existenci značného cenového podbízení je nutno posuzovat na úrovni dumpingového dovozu, a nikoli na úrovni ceny při následném dalším prodeji na trhu Unie.

(128) Co se týče prvků, které mají být při výpočtu cenového podbízení zohledněny (zejména vývozní ceny), Komise musí na tomto základě určit první bod, v němž na trhu Unie dochází (nebo může docházet) mezi výrobci v Unii k hospodářské soutěži. Tímto bodem je v podstatě nákupní cena prvního dovozce, který není ve spojení, jelikož tato společnost má v zásadě možnost najít si dodavatele ve výrobním odvětví Unie nebo mezi zahraničními dodavateli. Toto posouzení by mělo vycházet z vývozní ceny s dodáním na hranice Unie, což je úroveň, která je považována za srovnatelnou s cenou ze závodu výrobního odvětví Unie. V případě prodeje na vývoz prostřednictvím dovozců ve spojení by bodem pro srovnání mělo být místo bezprostředně poté, co zboží překročí hranice Unie, a nikoli v pozdější fázi v distribučním řetězci, například při prodeji konečnému uživateli zboží. Analogicky s přístupem, který se používá při výpočtech dumpingového rozpětí, se proto vývozní cena zjišťuje výpočtem na základě ceny dalšího prodeje prvnímu nezávislému odběrateli, která je řádně upravena podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Jelikož zmíněný článek je jediným ustanovením v základním nařízení, které poskytuje vodítko k početnímu zjištění vývozní ceny, je jeho analogické použití odůvodněné. Pokud jde o výpočty prodeje pod cenou, Komise uvedla, že použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení nevede k asymetrickému srovnání (na rozdíl od věci Jindal Saw), protože pro srovnání prodeje pod cenou byla vypočtena cílová cena výrobního odvětví Unie včetně výrobních, prodejních, správních a režijních nákladů a cílového zisku pouze výrobního subjektu, a proto je srovnatelná s vypočtenou vývozní cenou. Jinými slovy, při srovnání cílové ceny výrobního odvětví Unie s vypočtenou vývozní cenou nebyly vzaty v úvahu náklady vzniklé prodejcům, kteří jsou ve spojení, výrobců v Unii.

(129) Vyvážející výrobce Eurochem také tvrdil, že Komise udělala ve výpočtu cenového podbízení řadu administrativních chyb, zejména pokud jde o výpočet vývozní ceny na úrovni CIF, a po opravě těchto chyb dospěl k závěru, že jeho dovoz do Unie nepředstavoval cenové podbízení oproti cenám výrobního odvětví Unie. Komise tato tvrzení analyzovala a v příslušných případech vývozní cenu přepočítala. Komise přesto dospěla k závěru, že dovoz tohoto vyvážejícího výrobce představoval cenové podbízení oproti cenám výrobního odvětví Unie.

(130) Tentýž vyvážející výrobce tvrdil, že Komise by měla předložit analýzu výpočtů cenového podbízení podle dodacích podmínek výrobního odvětví Unie. Komise považovala předložení takové analýzy za zbytečné s ohledem na podrobná vysvětlení poskytnutá v souvislosti s prodeji výrobního odvětví Unie na trhu Unie. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

(131) Společnost Fertilizers Europe upozornila, že pokles a stlačení cen byly v období šetření jednoznačné a že mohly způsobit ještě větší újmu než cenové podbízení. V této souvislosti Komise připomněla, že ve 166. a 167. bodě odůvodnění prozatímního nařízení již dospěla k závěru, že ceny na trhu Unie v roce 2017 skutečně poklesly a že v období šetření byly ceny na trhu Unie stlačeny, jelikož při dalším nárůstu cen plynu nedošlo ke zvýšení prodejních cen z důvodu dopadu rostoucích objemů dumpingového dovozu. To bylo jednoznačně možné z důvodu koncentrace dovozu v přístavech, jako jsou Gent a Rouen, z důvodu transparentnosti trhu a proto, že UAN je velmi homogenní výrobek, který se nakupuje téměř výhradně na základě ceny. Výrobní odvětví Unie bylo tedy nuceno prodávat za rychle se snižující marže, což kulminovalo ztrátou 3,5 % v období šetření.

(132) Za účelem dalšího prošetření tvrzení některých zúčastněných stran o tom, že výpočty cenového podbízení nebyly provedeny na stejné obchodní úrovni, přezkoumala Komise druhy zúčastněných zákazníků. Dovoz z dotčených zemí byl realizován dovozcům a distributorům ve velkých objemech. Výrobci v Unii zařazení do vzorku prodávali obchodníkům, distributorům, maloobchodníkům se zemědělskými výrobky a velkým družstvům. Všichni tito zákazníci nakupovali ve velkém a dodávali svým odběratelům velká množství. Pouze velmi malá část prodejů vzorku výrobního odvětví Unie byla realizována konečným uživatelům, přičemž tito uživatelé nebyli zahrnuti do výpočtu uvedeného ve 115. bodě odůvodnění. Komise proto dospěla k závěru, že výpočty cenového podbízení byly provedeny na stejné obchodní úrovni.

(133) Vyvážející výrobce CFI tvrdil, že Komise měla při provádění svých výpočtů cenového podbízení vzít v úvahu sezónní povahu cen. Jelikož se UAN nepoužívá stejně po celý rok, ceny se výrazně liší v závislosti na době nákupu. Nákup mimo sezónu a tedy za mnohem nižší cenu by navíc znamenal také mnohem vyšší náklady na skladování, než byly náklady, které Komise ve výpočtech cenového podbízení (a prodeje pod cenou) použila jako částku za skladování pro úpravu dovozních cen.

(134) Komise přezkoumala informace poskytnuté vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku podle data fakturace, aby zjistila, zda ceny v období šetření kolísaly a vykazovaly sezónní odchylku, a aby mohla určit, které strany prodávaly v sezóně/mimo sezónu. Komise zjistila, že v průběhu období šetření byly ceny na vrcholu v období ledna až března 2018. Analýza rovněž ukázala, že výrobní odvětví Unie prodávalo relativně stejná množství po celý rok. Dovoz z dotčených zemí byl navíc rovněž rozložen relativně stejnoměrně po celý rok. Z dostupných údajů tedy nevyplývají žádné důkazy o jakémkoli významném a soustavném sezónním dopadu na výpočet. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

(135) Dva ruští vyvážející výrobci, společnosti Acron a Eurochem, tvrdili, že Komise udělala ve svém výpočtu cenového podbízení několik administrativních chyb. Jeden z nich zejména napadl výpočet hodnot CIF u přepočtu zředěného výrobku na vyvážený výrobek po použití přepočtu na množství. Jak je uvedeno v 52. bodě odůvodnění, bylo uvedené tvrzení zamítnuto.

(136) Po konečném poskytnutí informací vláda USA uvedla, že Komise neprovedla analýzu cenových účinků, včetně cenového podbízení, u údajů týkajících se celého posuzovaného období, nejen na základě cen během období šetření. Uvedené tvrzení se zamítá. Zjištění uvedená ve 164. až 166. bodě odůvodnění prozatímního nařízení ohledně cenových účinků vycházejí z analýzy zahrnující celé posuzované období. Dovozní ceny z dotčených zemí v posuzovaném období skutečně poklesly o 30 až 34 % v závislosti na zemi. Tento pokles prodejních cen byl patrný zejména v roce 2016 (pokles o 23 % až 27 % v závislosti na zemi ve srovnání s rokem 2015), což byl také rok, kdy byl zaznamenán největší meziroční nárůst objemu dovozu z dotčených zemí, a to o 50 %. Rok 2016 byl také rokem, kdy prodejní ceny výrobního odvětví Unie zaznamenaly největší pokles (o 26 %) a kdy ziskovost výrobního odvětví Unie začala klesat. Cenové trendy v dovozu i v cenách výrobního odvětví Unie ukazují během posuzovaného období pokles či stlačení cen způsobené dotčeným dovozem. Jak je vysvětleno dále ve 152. bodě odůvodnění, cenové podbízení je pouze jedním z faktorů v mnohem širší analýze cenových účinků, v níž je klíčovým argumentem příčinné souvislosti pokles či stlačení cen.

(137) Jelikož ohledně dovozu z dotčených zemí nebyly vzneseny další připomínky, potvrdila Komise všechny ostatní závěry uvedené ve 113. až 131. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(138) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 132. až 136. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

(139) Některé zúčastněné strany požadovaly upřesnění metodiky a zdroje makroekonomických ukazatelů uvedených v prozatímním nařízení. Komise potvrzuje, jak je uvedeno ve 134. bodě odůvodnění a v příslušných tabulkách uvedených v prozatímním nařízení, že zdrojem údajů pro makroekonomické ukazatele byla organizace Fertilizers Europe. Ne vždy však byly údaje poskytnuté organizací Fertilizers Europe použity tak, jak byly uvedeny. U některých ukazatelů, zejména u výroby, výrobní kapacity, využití kapacity a objemu prodeje celkem, totiž Komise nahradila některé údaje o konkrétních společnostech poskytnuté organizací Fertilizers Europe, pokud se lišily od ověřených údajů jedné ze společností zařazených do vzorku. S cílem získat spolehlivou analýzu údajů o prodeji mezi stranami ve spojení a stranami, které nejsou ve spojení, a o prodeji a vývozu v Unii, byly navíc jako alokační klíč použity ověřené údaje ze vzorku. V neposlední řadě byly vzaty v úvahu údaje organizace Fertilizers Europe o konečném stavu zásob a zaměstnanosti, ale bylo rozhodnuto, že bude vhodnější použít extrapolaci na základě ověřených údajů ze vzorku, neboť tento způsob byl považován za spolehlivější. Zúčastněné strany obdržely toto vysvětlení v průběhu slyšení po poskytnutí prozatímních informací.

(140) Po poskytnutí konečných informaci dospěl vyvážející výrobce Acron k závěru, že výše uvedené vysvětlení prokazuje, že analýza makroekonomických ukazatelů provedená Komisí byla založena na neověřených údajích a nebyla přesná. Toto tvrzení bylo zamítnuto. Výše uvedený postup popisuje přesný opak toho, co tvrdila společnost Acron, tedy podrobné a důkladné ověření údajů předložených výrobním odvětvím a zvažování toho, jak by se tyto údaje měly nejlépe použít.

(141) Vyvážející výrobce Acron ve svém písemném podání po slyšení i po poskytnutí konečných informací tvrdil, že údaje o využití kapacity uvedené v prozatímním nařízení jsou nadhodnocené v důsledku „přechodu“ z výroby UAN na výrobu jiných hnojiv s vyšší přidanou hodnotou. Vyvážející výrobce CFI se vyjádřil k údajům o výrobní kapacitě a využití kapacity uvedeným v prozatímním nařízení. Tvrdil, že číselné údaje o kapacitě jsou pravděpodobně příliš vysoké, neboť zahrnují nevyužitou kapacitu.

(142) Za prvé je pravda, že údaje uvedené v prozatímním nařízení zahrnují prvek nevyužité kapacity. Při vyloučení nevyužité kapacity by činila celková výrobní kapacita v období šetření přibližně 7 000 000 tun (místo 8 385 000 tun) a využití kapacity by bylo 56 % (místo 46 %). I po vyloučení nevyužité kapacity by však byl trend v průběhu analyzovaného období stále klesající a velmi podobný údajům použitým v prozatímním nařízení.

(143) Za druhé, při posuzování výrobní kapacity a využití kapacity, jak je uvedeno v prozatímním nařízení, vycházela Komise ve své analýze z toho, že výrobci mohou (do určité míry) změnit výrobu a vyrábět jiné výrobky na bázi dusíku. Komise proto nepovažovala kapacitu a využití kapacity za faktory, které by měly v tomto konkrétním šetření významný vliv na posouzení újmy.

(144) Vyvážející výrobce Acron tvrdil, že míra využití kapacity ve výrobním odvětví Unie je 100 % a že veškerá vykázaná nevyužitá kapacita byla místo toho použita na výrobu jiných hnojiv. Nepředložil však žádný důkaz na podporu uvedeného tvrzení a údaje o kapacitě a míře využití kapacity v prozatímním nařízení byly řádně ověřeny. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

(145) Jelikož ohledně makroekonomických ukazatelů nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 137. až 147. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

(146) Vyvážející výrobce Eurochem tvrdil, že vzhledem k několika odkazům na kolísání cen plynu v prozatímním nařízení by výrobci v Unii měli předložit přehled, který nebude mít důvěrnou povahu a který bude ukazovat trend nákupních cen plynu. Nákupní ceny plynu u výrobců zařazených do vzorku však jako takové nebyly v dotazníku požadovány, a proto nebyly v odpovědi na něj uvedeny. Tyto ceny byly získány a ověřeny v průběhu inspekcí na místě a v přílohách pořízených při inspekci na místě byly považovány za důvěrné, jelikož odhalují interní náklady výrobců v Unii. V agregované a nedůvěrné formě se vyvíjely takto:

Nákupní ceny plynu u výrobců zařazených do vzorku (indexováno)

2015	2016	2017	IP
100	*72*	*83*	*89*

(147) Vyvážející výrobce CFI vznesl připomínku ke 158. bodu odůvodnění prozatímního nařízení týkající se schopnosti získat kapitál. Uvedl, že obecně schopnost společnosti získat kapitál nesouvisí přímo s peněžním tokem, nýbrž spíše s celkovým finančním zdravím společnosti. V tomto šetření však výrobce v Unii prokázal, že za normálních okolností financuje investice z přebytku svého peněžního toku. Při šetření bylo navíc zjištěno, že celková finanční situace výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období jednoznačně zhoršila. Vznesená připomínka tedy nevyvrací zjištění uvedená ve 158. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(148) Společnost CFI rovněž tvrdila, že újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, by byla jiná, kdyby byla analyzována samostatně pro jednotlivé výrobce v Unii, a to s ohledem na záležitosti, jako jsou jejich náklady na nákup plynu nebo jejich zeměpisné umístění.

(149) Analýza újmy byla provedena na základě celého výrobního odvětví Unie, nikoli pro jednotlivé výrobce. Situace jednotlivých společností/skupin tedy není pro celkové posouzení relevantní. Situace jednotlivých společností/skupin tedy není pro celkové posouzení relevantní. V každém případě šetření v tomto konkrétním případě ukázalo, že trendy pro všechny tři výrobce v Unii zařazené do vzorku (považovaného za reprezentativní pro situaci ve výrobním odvětví Unie) byly podobné a negativní. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

(150) Vyvážející výrobce Acron a vláda Ruské federace napadli závěr o újmě, když vznesli připomínku k některým faktorům újmy, o nichž tvrdili, že v určité fázi analyzovaného období nebo dokonce ještě dříve vykazovaly pozitivní vývoj. Jakékoli smysluplné hodnocení však musí vzít v úvahu všechny faktory uvedené v článku 3 základního nařízení, jak učinila Komise v tomto případě. Z tohoto důvodu Komise uvedené tvrzení zamítla.

(151) Jelikož ohledně mikroekonomických ukazatelů nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 148. až 158. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.4. *Závěr ohledně újmy*

(152) Jelikož ohledně závěru o újmě nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 159. až 161. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(153) Vyvážející výrobce MHTL tvrdil, že hodnocení příčinné souvislosti vycházelo z existence cenového podbízení. Jelikož považoval metodiku stanovení cenového podbízení za vadnou, byla by celá analýza příčinné souvislosti také vadná a v rozporu s čl. 3 odst. 2, čl. 3 odst. 3, čl. 3 odst. 5, čl. 3 odst. 6, čl. 3 odst. 7 a čl. 3 odst. 8 základního nařízení.

(154) Na základě analýzy připomínek obdržených po poskytnutí prozatímních informací Komise potvrdila, že dovoz z dotčených zemí byl v porovnání s prodejními cenami od výrobců v Unii podbízivý. V každém případě vzala analýza příčinné souvislosti v úvahu vedle zjištění o cenovém podbízení mnoho dalších faktorů. Ve 166. a 167. bodě odůvodnění prozatímního nařízení je totiž klíčovým argumentem příčinné souvislosti stlačení cen, stejně jako

pokles cen v období šetření, způsobené dotčeným dovozem. Také tabulka 7 obsažená v uvedeném nařízení prokazuje, že v posuzovaném období poklesly prodejní ceny ve výrobním odvětví Unie mnohem více než jeho náklady. Obdobně od roku 2016 do období šetření prodejní ceny klesaly, zatímco jednotkové výrobní náklady výrazně rostly. Oba trendy prokazovaly pokles cen způsobený dotčeným dovozem. Uvedené zjištění bylo potvrzeno v konečné analýze a tvrzení vyvážejícího výrobce bylo proto zamítnuto.

(155) Jelikož ohledně přičtení újmy zjištěné v předmětném dovozu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 163. až 167. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. **Účinky ostatních faktorů**

(156) Několik zúčastněných stran nesouhlasilo s rolí, kterou Komise připsala dumpingovému dovozu ve 163. až 167. bodě prozatímního nařízení, neboť se domnívaly, že příčinou újmy byly jiné faktory. Tato tvrzení jsou rozebrána níže.

5.2.1. *(Světová) cena močoviny*

(157) Několik zúčastněných stran zopakovalo tvrzení, že vývoj cen UAN koreluje na většině trhů s vývojem cen močoviny. Nesouhlasili s analýzou tohoto tvrzení provedenou Komisí ve 176. a 177. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, neboť podle nich nepopisuje přesně argument, že újmu, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, způsobil vývoj cen močoviny, nikoli dovoz z dotčených zemí.

(158) Vyvážející výrobce CFI také namítl, že názor Komise ve 149. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, totiž že prodejní ceny výrobního odvětví Unie v roce 2016 klesly v důsledku nárůstu dovozu a že tyto ceny zůstaly nadále stlačeny, není podpořen fakty. Vývoj prodejních cen výrobního odvětví Unie by měl být v plném rozsahu připsán vývoji cen močoviny. Stejné tvrzení bylo po poskytnutí konečných informací zopakováno a též ho uvedla společnost Eurochem.

(159) Komise souhlasila, že cenové trendy močoviny a UAN obecně korelují. Podle informací z různých statistických zdrojů skutečně existuje určitá korelace mezi vývojem cen obou hnojiv. Někdy je tato korelace silná a někdy, jako v posuzovaném období, jsou trendy v případě UAN a v případě močoviny v Unii rozdílné. Například v podání ze dne 26. dubna 2019 uváděl žadatel významné cenové rozdíly v Unii mezi cenami močoviny a UAN na jednotku dusíku vykazované v obchodních publikacích v různých okamžicích posuzovaného období.

(160) Výrobce v Unii OCI Nitrogen uvedl, že nárůst dovozu UAN by měl způsobit větší rozdíl mezi cenou UAN a močoviny „po odpočtu dusíku“, aby byla odůvodněna zjištěná příčinná souvislost, pokud jde o dumpingový dovoz. Jeho analýza neukazuje významný nárůst rozdílu v měsících, kdy objemy dovozu rostly, a uvedený účastník proto dospěl k závěru, že mezi dotčeným dovozem a újmou, kterou utrpěli výrobci v Unii, neexistuje žádná příčinná souvislost.

(161) Avšak i kdyby mohla v tomto případě platit korelace, neznamenalo by to, že dumpingový dovoz nemůže být příčinou újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Pokud jde o dopad daného dovozu na situaci ve výrobním odvětví Unie, Komise připomněla, že v porovnání s předchozím rokem došlo k největšímu poklesu dovozních cen (–30 %) a k nejvýraznějšímu nárůstu objemu dovozu (+50 %) v roce 2016. Ve stejném roce došlo ke ztrátě tržního podílu výrobního odvětví Unie (–14 %), jeho prodejní ceny poklesly (–26 %) a jeho ziskovost začala dramaticky klesat, aby nakonec v období šetření zaznamenala významné ztráty. Na základě těchto skutečností není sporu o tom, že existuje jednoznačná příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou.

(162) Analýza provedená uvedeným výrobcem v Unii tuto souvislost neviděla, a to na základě analýzy objemu dovozu v jednotlivých měsících a cenového rozdílu mezi těmito měsíčními dovozy „po odpočtu dusíku“. Komise s touto analýzou nesouhlasila. Za prvé, močovina i UAN obsahují dusík a používají se ve stejném uživatelském odvětví (tj. v zemědělství). Tudíž není překvapivé, že je zde nějaká korelace. Za druhé, porovnávání „upraveného“ cenového

rozdílu s objemy dovozu v jednotlivých měsících ignoruje skutečnost, že ceny se často sjednávají měsíce předtím, než dovoz skutečně dorazí do Unie, a že se liší podle sezóny, v níž byly stanoveny. Komise se proto domnívala, že neexistuje žádný důvod pro i) „úpravu" cen, jak ji provedl dotčený účastník ve svém tvrzení, ani ii) přikládání větší hodnoty následné analýze podle jednotlivých měsíců. Z těchto důvodů nemůže případná korelace mezi cenami močoviny a UAN oslabit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou.

(163) Vyvážející výrobce CFI nesouhlasil se závěrem Komise, že okamžité ceny močoviny v různých místech na světě vykazují v posuzovaném období cenové rozdíly v závislosti na trhu. Uvedl, že informace, o nichž se Komise zmiňuje, ve skutečnosti ukazují, že globální ceny močoviny korelují. Dále kritizoval čtyři trhy zmíněné v materiálu uvedeném v poznámce pod čarou 15 prozatímního nařízení, neboť dva z nich se nacházejí v Číně, což Komise považuje za zkreslené, pokud jde o močovinu, a tvrdil, že chybějí referenční tržní ceny FOB barge pro Mexický záliv nebo granulovaná FOB pro Blízký východ, které jsou údajně mnohem důležitější. V této souvislosti Komise poznamenala, že co se týče kvality materiálu, jelikož žádná ze zúčastněných stran nepředložila včas grafy s cenami hnojiv nechráněné autorskými právy, použila Komise některé dostupné informace nechráněné autorskými právy, které v každém případě ukazují, že v nedávné minulosti sledovaly ceny močoviny v různých částech světa různé vzorce.

(164) Po poskytnutí konečných informací společnost Eurochem rovněž vznesla námitku proti skutečnosti, že Komise prozatímně použila čínské ceny, aby prokázala neexistenci korelace, a že nevyužila opožděně předložené údaje. V tomto ohledu ovšem Komise přezkoumala všechny dostupné důkazy a dospěla k závěru, že světová cena močoviny neměla na výrobní odvětví Unie významný dopad. Tento názor byl dále potvrzen z důvodů uvedených v následujícím bodě odůvodnění.

(165) Po poskytnutí konečných informací společnost Fertilizers Europe poskytla další důkazy o tom, že korelace mezi cenami močoviny a UAN byla narušena během období šetření a následně ještě více. Tyto informace v zásadě potvrdily závěr Komise, že korelace není strukturálně silná, v rozporu s tvrzeními několika zúčastněných stran.

(166) Společnost OCI Nitrogen rovněž vznesla námitku týkající se skutečnosti, že Komise použila ve 176. bodě odůvodnění prozatímního nařízení informace, které byly veřejně dostupné na internetu, přičemž tyto informace nebyly zařazeny do nedůvěrného spisu. Podle tohoto účastníka má Komise v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. c) a čl. 2 odst. 6a písm. e) základního nařízení povinnost používat pouze informace, které jsou uvedeny ve vyšetřovacím spisu a které si Komise může řádně ověřit, přičemž ověření nebylo v tomto případě možné, neboť strana, od níž tyto informace pocházely, odmítla při šetření spolupracovat.

(167) Komise uvedené tvrzení odmítla a uvedla, že čl. 2 odst. 6a písm. c) a čl. 2 odst. 6a písm. e) základního nařízení jsou v tomto případě irelevantní, neboť se týkají výpočtů dumpingu v případě podstatného zkreslení ve vyvážející zemi. Aby jednala s náležitou péčí, Komise navíc musí překontrolovat informace, na nichž zúčastněné strany zakládají svá tvrzení, na základě jiných relevantních zdrojů informací. Komise tedy překontrolovala některé údaje o cenách močoviny poskytnuté společností OCI Nitrogen podle prezentace z roku 2018 zveřejněné jiným výrobcem v Unii ve sborníku na jeho webových stránkách. Uvedená prezentace obsahuje graf s cenami močoviny od ledna 2015 v různých částech světa podle informací pocházejících z průzkumů trhu.

(168) Jak je uvedeno ve 177. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, dospěla tudíž Komise k závěru, že (světová) cena močoviny nemohla mít významný dopad na prodejní ceny výrobního odvětví Unie a na situaci působící újmu.

5.2.2. *Další faktory*

(169) Vyvážející výrobce Eurochem nesouhlasil s názorem Komise uvedeným ve 155. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že příčinou poklesu prodejních cen výrobního odvětví Unie byl dovoz, a poznamenal, že ceny výrobního odvětví Unie byly stlačeny v důsledku nárůstu cen zemního plynu od roku 2017. Po poskytnutí konečných informací bylo uvedené tvrzení zopakováno. Vláda Ruské federace také tvrdila, že ziskovost ve výrobním odvětví Unie ovlivnily ceny zemního plynu. Touto záležitostí se již zabýval 178. až 180. bod odůvodnění prozatímního nařízení. Zatímco vývoj cen plynu mohl být příčinou nárůstu nákladů, ani zvýšení cen plynu, ani další zvýšení nákladů nebyly příčinou neschopnosti výrobního odvětví Unie zvýšit jeho ceny (stlačené předmětným dovozem) s cílem zabránit ztrátám zjištěným v období šetření. Jedna ze zúčastněných stran tvrdila, že ziskovost výrobního odvětví Unie utrpěla v roce 2017 a v období šetření náhlý a prudký pokles, protože se výrobci rozhodli „jít proti

trhu“ a udržet ceny na relativně nízké úrovni roku 2016 i přes značný nárůst cen zemního plynu, a tedy i nákladů. Tento účastník uvedl, že výrobní odvětví Unie mělo jiné možnosti, což nepodporují skutečnosti uvedené ve spisu, které ukazují, že i s těmito cenami ztratilo výrobní odvětví Unie od roku 2016 do období šetření 3,5 % podílu na trhu v Unii (tabulka 5 uvedená v prozatímním nařízení). Hodnota 2,1 procentního bodu podílu na trhu v Unii, který výrobní odvětví Unie ztratilo od roku 2016, stojí proti nárůstu podílu na trhu u dotčeného dovozu ve stejném období o 3,7 procentního bodu (tabulka 2 uvedená v prozatímním nařízení). Ve stejném období, tedy od roku 2016 do období šetření, průměrné dovozní ceny z dotčených zemí dále poklesly o více než 7 % (tabulka 3 uvedená v prozatímním nařízení). Výrobní odvětví Unie nemohlo zvýšit své prodejní ceny v souladu s nárůstem nákladů, aby omezilo ztrátu podílu na trhu, což mělo za následek výrazný pokles cen a dramatické snížení ziskovosti. Jinými slovy, ke snížení ziskovosti vedl právě pokles cen způsobený zvyšujícími se objemy dumpingového dovozu, neboť za tohoto scénáře nemohlo výrobní odvětví Unie zvýšit své prodejní ceny, aby odrážely nárůst nákladů. V tomto smyslu vývoj cen plynu v tomto případě nevysvětluje zmenšující se zisk a nelze jej považovat za faktor přispívající k újmě výrobního odvětví Unie.

(170) Několik zúčastněných stran uvedlo, že analýza příčinné souvislosti je zkreslena výběrem vzorku, který považovali za nereprezentativní pro výrobní odvětví Unie, neboť společnosti AB Achema a Grupa Azoty se měly potýkat s vlastními specifickými obtížemi, které všichni ostatní výrobci v Unii neměli. Zopakovaly konkrétně, že společnosti AB Achema a Grupa Azoty čelí regulovaným a vysokým cenám plynu a že u svých prodejů do západní Evropy, kde se prodává většina UAN, nesou nadměrně vysoké přepravní náklady. Tato tvrzení byla zopakována po poskytnutí konečných informací.

(171) U tohoto tvrzení je třeba nejprve poznamenat, že makroekonomické ukazatele se při posuzování újmy zjišťují od všech výrobců v Unii, jak je vysvětleno ve 134. až 136. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Na úrovni výrobců zařazených do vzorku se posuzují pouze mikroekonomické ukazatele. Negativní trend většiny makroekonomických ukazatelů, zejména pokud jde o objemy výroby, objemy prodejů a podíl na trhu, tedy není ovlivněn složením vzorku. Za druhé, jak je již zmíněno výše ve 124. bodě odůvodnění, vzorek byl sestaven na základě objemů výroby a prodeje podobného výrobku v průběhu období šetření a představuje více než 50 % objemu výroby a prodeje v Unii. Proto je považován za reprezentativní a plně v souladu s ustanoveními článku 17 základního nařízení.

(172) Co se týče cen plynu v případě společností AB Achema a Grupa Azoty, Komise u všech tří výrobců v Unii zařazených do vzorku zkoumala, jak nakupovali plyn a za jakou cenu. Ačkoliv se ceny plynu a další náklady na nákup plynu v jednotlivých členských státech samozřejmě liší, je zřejmé, že vývoj cen plynu byl u všech tří výrobců podobný. Ceny plynu v roce 2016 klesly a v roce 2017 a v období šetření vzrostly (viz také tabulka ve 146. bodě odůvodnění výše). V analyzovaném období zaznamenali všichni tři výrobci stálý pokles ziskovosti, neboť vyšší náklady (přičemž nejvyšší a nejkolísavější cena byla u plynu) nebyly doprovázeny vyššími prodejními cenami v roce 2017 a v období šetření. Jinými slovy, i kdyby se absolutní hodnoty některých z těchto ukazatelů u jednotlivých výrobců lišily (jak tvrdila společnost Eurochem po poskytnutí konečných informací), újma byla zjevná u všech tří výrobců a ze spisu nevyplývá ani v něm není obsažen žádný důkaz o tom, že by zjištění ohledně újmy změnil jiný vzorek.

(173) Pokud jde o tvrzení, že újmu způsobilo zeměpisné umístění výrobců v Unii zařazených do vzorku, a to z důvodu přepravních nákladů spojených s převozem dotčeného výrobku na trh, v období šetření zde bylo dvacet známých výrobců dotčeného výrobku s výrobními závody ve všech částech Unie. Většina prodejů v rámci vzorku byla navíc realizována spíše lokálně ([19]), přestože určitý objem prodeje byl přepravován po moři do jiných částí Unie. Za třetí není neobvyklé, že výrobci mají zákazníky v takové vzdálenosti, u níž jsou přepravní náklady významné. Pro šetření

([19]) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce CFI tvrdil, že se to neodráželo ve výpočtech cenového podbízení a prodeje pod cenou. To je ovšem nesprávné. Skutečnost, že většina prodejů výrobního odvětví Unie byla uskutečněna na místní úrovni, znamenala, že u přibližně 60 % prodejních cen výrobního odvětví Unie použitých při výpočtech cenového podbízení byly použity ceny ze závodu, a též úprava související s dopravou provedená u cílové ceny při výpočtu prodeje pod cenou vychází z tohoto poměru.

Komise je však důležitá skutečnost, že ceny na těchto trzích byly stlačeny v důsledku dopadu dovozu s nekalou cenou. Rovněž je třeba zdůraznit, že výrobní odvětví Unie dokázalo během prvních dvou let analyzovaného období dosáhnout přiměřeného zisku, a to navzdory své zeměpisné poloze.

(174) U prodejů do Rouenu nebo Gentu činila cena přepravy na místo CIF, jak je uvedeno výše ve 107. bodě odůvodnění, přibližně 15 až 20 % ceny CIF. Tyto náklady však musely být hrazeny rok co rok a v letech 2015 a 2016 bylo odvětví jako celek, včetně výrobců s těmito náklady CIF, vesměs ziskové. Jak je uvedeno výše, trendy v tomto případě ukazují, že újma byla zjevná u všech tří výrobců zařazených do vzorku, nikoli jen u výrobců se sídlem v Polsku a Litvě. Proto byl vyvozen závěr, že přepravní náklady spojené s převozem výrobku na trh neoslabují příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(175) Společnost OCI Nitrogen vznesla připomínku, že Komise nevzala v úvahu argument, že v odvětví hnojiv je klíčové slučování. Tvrdila, že při nesloučení výrobní řady UAN s výrobními řadami jiných hnojiv je výrobce ohrožen výkyvy na trhu, což představuje příklad újmy, kterou si sám zavinil. Všechny tři společnosti zařazené do vzorku však vyráběly UAN i další hnojiva ve sloučených závodech. Skutečnost, že někteří výrobci spoléhali na UAN ve větší míře než jiní výrobci, neznamená, že si újmu způsobili sami. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

(176) Vyvážející výrobce CFI uvedl, že produktivita poklesla o 1 %, zatímco náklady na pracovní sílu vzrostly o 10 %, a že v analýze příčinné souvislosti provedené Komisí mělo být zohledněno, že tyto vyšší náklady nesouvisely s dovozem.

(177) Komise uvedené tvrzení odmítla, neboť zvýšení průměrných mzdových nákladů na zaměstnance se nepromítlo do podobné změny jednotkových nákladů výroby, které naopak, jak ukazuje tabulka 7 uvedená v prozatímním nařízení, v posuzovaném období poklesly o 11 %. Snížení produktivity lze navíc připsat celkovému snížení výroby UAN u výrobců v Unii v posuzovaném období, což také souvisí s tlakem dovozu na trh s UAN v Unii.

(178) Výrobce v Unii OCI Nitrogen a vyvážející výrobci CFI a Acron také tvrdili, že Komise ve 186. bodě odůvodnění prozatímního nařízení chybně odmítla dopad sezónní povahy cen. Konkrétně uvedli, že Komise nemůže tvrdit, že roční zprůměrování kompenzuje význam sezónní povahy cen. Namítali, že společnost AB Achema uvedla, že v době mezi červnem a říjnem 2016 omezila své činnosti a snížila výrobu o 50 % a že část své výroby běžně pozastavuje každý rok, obvykle v létě, kdy trhy vzhledem ke slabé poptávce nabízejí nejnižší ceny hnojiv. Co se týče pozastavení výroby ve společnosti AB Achema, šetření ukázalo, že výrobu omezuje nebo dočasně pozastavuje nejen společnost AB Achema, ale i jiní výrobci UAN, a to z důvodu údržby nebo oprav. Je logické, že tyto činnosti se plánují pokud možno na slabší sezónu. Kromě toho 166. bod odůvodnění prozatímního nařízení uvádí souvislost mezi určitým přerušením výroby v Unii a oslabením trhu. V každém případě, jak již bylo konstatováno výše po analýze rozložení a cen prodejů ve 133. a 134. bodě odůvodnění, neexistuje žádný důkaz o jakémkoli významném a soustavném sezónním dopadu na analýzu cen. Komise považuje roční zprůměrování cen za správné, protože jde o běžnou praxi v odvětví UAN s cílem zabezpečit stejné objemy a ceny ve druhé polovině roku pro dodávky v první polovině následujícího roku. Komise tedy potvrzuje, že uvedené tvrzení má být zamítnuto.

(179) Vyvážející výrobci CFI a Eurochem tvrdili, že výrobní odvětví Unie rozšířilo svůj prodej na vývoz na úkor prodeje v Unii, což způsobilo pokles podílu výrobního odvětví Unie na trhu, který tím pádem nebyl důsledkem nárůstu dovozu z dotčených zemí. Společnost Eurochem také tvrdila, že výrobní odvětví Unie se rozhodlo zaměřit na ziskovější výrobky na bázi dusíku, jako je dusičnan amonný, na úkor trhu s UAN v Unii. Toto tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí konečných informací. Po poskytnutí konečných informací bylo rovněž zopakováno, že k zaplnění mezery by byl nezbytný dovoz, jelikož výrobní odvětví Unie by ztratilo zájem o výrobu UAN pro své odběratele v Unii. Jak již bylo vysvětleno v bodě 5.2.2 prozatímního nařízení, kompenzoval zvýšený prodej výrobního odvětví Unie na vývozních trzích (o přibližně 280 000 tun) pouze malou část ztráty na trhu Unie, a to přibližně 700 000 tun. I když se vezme v úvahu pokles spotřeby ve stejném období, nelze se domnívat, že tento zvýšený prodej na vývoz znemožnil výrobnímu odvětví Unie postarat se o svou zákaznickou základnu v Unii. Komise považuje změnu výroby u některých výrobců v Unii (jak je uvedeno ve 139. bodě odůvodnění

prozatímního nařízení) za logické opatření zavedené výrobci v Unii, kteří čelili klesající ziskovosti a klesajícím cenám UAN v Unii v důsledku dovozu z dotčených zemí. Za daných okolností tohoto případu nemohlo ani větší zaměření na vývozní trhy přispět k újmě výrobního odvětví Unie, ale naopak mohlo újmu způsobenou dumpingovým dovozem do omezené míry zmírnit. Je třeba připomenout, že míra využití kapacity ve výrobním odvětví Unie v posuzovaném období poklesla o 7 procentních bodů na 46 %. Nárůst prodeje na vývoz tudíž neovlivnil negativně kapacitu výrobního odvětví Unie určenou pro trh Unie. Uvedená tvrzení se tedy zamítají.

(180) Vláda Ruské federace tvrdila, že zmínka o zvýšení využití kapacity výrobců v Unii o 21 % v letech 2013–2017 uvedená na straně 57 podnětu znamená, že neexistuje souvislost mezi údajným dumpingem z Ruska a podstatnou újmou výrobního odvětví Unie. Uvedené tvrzení se zamítá. Tabulka 4 uvedená v prozatímním nařízení ukazuje pokles využití kapacity v průběhu posuzovaného období.

(181) Po poskytnutí konečných informací společnost Eurochem tvrdila, že újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, způsobila spíše dynamika trhu než dovoz z dotčených zemí. Zmíněnou dynamikou trhu byl pokles cen močoviny a vývoj cen plynu. Zdá se však, že toto tvrzení bylo pouze přeformulováním jejích předchozích tvrzení a tvrzení jiných zúčastněných stran, která byla již dříve zvážena a zamítnuta. Abychom však shrnuli zjištění Komise, výrobní odvětví Unie prokázalo, že v letech 2015 a 2016 bylo schopno dosáhnout zisku, ať už byly ceny plynu vysoké nebo nízké. Je však skutečností, že rostoucí objemy dumpingového dovozu za nízké ceny, které v roce 2017 a v období šetření snižovaly ceny, bránily výrobnímu odvětví Unie zvyšovat ceny tak, aby pokrylo své náklady. Tvrzení, že utrpěnou újmu způsobila spíše dynamika trhu než dumpingový dovoz, bylo proto zamítnuto.

(182) Po poskytnutí konečných informací společnosti CFI a IFA tvrdily, že dodatečné daně, které výrobce v Unii zařazený do vzorku, společnost AB Achema, musel zaplatit během období šetření, měly dopad na ziskovost této společnosti a účastníků zařazených do vzorku. Komise je proto měla považovat za faktor, který mohl způsobit újmu. Je však třeba poznamenat, že náklady na nákup plynu (včetně poplatků, daní a dopravy) klesly během období analýzy u všech tří výrobců. Ve skutečnosti kupní ceny plynu všech tří výrobců sledovaly podobný trend. Neexistoval žádný důkaz o tom, že by dodatečné daně jediného výrobce v Unii měly významný dopad na ziskovost výrobního odvětví zařazeného do vzorku. Naopak, pokles ziskovosti výrobního odvětví Unie byl způsoben neschopností výrobního odvětví Unie zvýšit své ceny v souladu s celkovým zvýšením nákladů. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.2.3. *Závěr*

(183) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky, dospěla Komise k závěru, že žádný z ostatních faktorů zkoumaných v prozatímní fázi ani v konečné fázi nemohl mít významný dopad na situaci působící výrobnímu odvětví Unie újmu. Žádný z faktorů, analyzovaných jednotlivě ani souhrnně, tedy neoslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, v tom smyslu, že by taková souvislost již nebylo skutečná a podstatná, což potvrzuje závěr ve 190. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. **ÚROVEŇ OPATŘENÍ**

(184) Ruští vyvážející výrobci argumentovali tím, že nepoužití pravidla nižšího cla podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení pouze v souvislosti s ruským dovozem by mělo za následek diskriminační výběr antidumpingových cel, což je v rozporu s článkem 9.2 antidumpingové dohody WTO.

(185) Komise předně konstatuje, že použití pravidla nižšího cla není podle antidumpingové dohody WTO povinné, neboť v článku 9.1 se pouze stanoví, že jeho použití je „žádoucí“. Neexistují žádná další ustanovení vysvětlující věcné charakteristiky jeho uplatňování, když se členské země WTO rozhodnou toto pravidlo použít. Proto má EU široký prostor pro uvážení, pokud jde o způsob použití pravidla nižšího cla.

(186) Komise dále konstatuje, že v rozporu s tím, jak jej chápou uvedení vyvážející výrobci, lze pravidlo nižšího cla přesto uplatnit podle základního antidumpingového nařízení v pozměněném znění ze dne 30. května 2018. To, co se po této novelizaci změnilo, jsou způsoby jeho uplatňování, neboť v případech, kdy jde o zkreslení na trhu surovin podle čl. 7 odst. 2a, má se za to, že dumpingové rozpětí odráží újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, jak je také vysvětleno v 221. až 237. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(187) K diskriminaci může dojít pouze tehdy, jsou-li dvě situace, které jsou podobné, řešeny rozdílně, nebo pokud jsou dvě odlišné situace řešeny stejně. To je také základní logika ustanovení o zákazu diskriminace podle článku 9.2 antidumpingové dohody WTO bez ohledu na to, zda se použije také na různé způsoby uplatňování pravidla menšího cla, které podle uvedené dohody není povinné.

(188) V tomto konkrétním případě zjistila Komise existenci zkreslení na trhu surovin podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení pouze v souvislosti s Ruskem, a nikoli v souvislosti s jinými vyvážejícími zeměmi, které byly předmětem šetření, jak je dále vysvětleno v 217. bodě odůvodnění. Situace vyvážejících výrobců v Rusku, kde dochází ke zkreslení na trhu surovin, tedy není srovnatelná se situací vyvážejících výrobců v Trinidadu a Tobagu a ve Spojených státech amerických, kde k žádnému takovému zkreslení nedochází. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.1. **Přezkum rozpětí pro Trinidad a Tobago a Spojené státy americké postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie**

(189) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že výpočet rozpětí prodeje pod cenou ovlivní také věc Jindal Saw. Je třeba objasnit, že rozpětí prodeje pod cenou použité v tomto šetření coby úroveň odstranění újmy bylo stanoveno s použitím výrobních nákladů výrobců v Unii. K výrobním nákladům nebyly připočteny žádné náklady s cílem pokrýt případné náklady prodejních společností ve spojení ve výrobním odvětví Unie. Asymetrie zjištěná Tribunálem, která ovlivnila výpočty cenového podbízení ve věci Jindal Saw, tedy není v tomto případě přítomna, a z toho důvodu se toto tvrzení zamítá.

(190) Je třeba připomenout, že v prozatímní fázi bylo rozpětí prodeje pod cenou vypočítáno pomocí zjištěné cílové ceny na úrovni CIF pro přibližně 40 % prodeje výrobního odvětví Unie. Náklady ze závodu (EXW) představovaly v nákladech CIF 15 až 20 % ceny CIF. Tyto náklady byly v konečné fázi mírně upraveny směrem nahoru, aby se tím korigovala menší chyba výpočtu, pokud jde o některé ceny CIF jednoho výrobce v Unii zařazeného do vzorku, v důsledku čehož byly tyto ceny mírně podhodnoceny. Skutečná použitá čísla jsou důvěrná a byla sdělena dotčenému účastníkovi.

(191) Vyvážející výrobce CFI tvrdil, že Komise neměla počítat cílový zisk podle zisku dosaženého v letech 2013–2015, neboť období let 2006 až 2015 představovalo pro výrobní odvětví Unie mimořádné výnosy v důsledku výjimečně vysokých světových cen močoviny. Obdobně i vyvážející výrobce MHTL tvrdil, že cílový zisk použitý pro výpočet cílové ceny ve výrobním odvětví Unie byl nastaven na nepřiměřeně vysokou úroveň. Argumentoval tím, že tento 10 % cílový zisk neodpovídal 8 % cílovému zisku a 5 % cílovému zisku stanoveným v mnoha jiných šetřeních u hnojiv v letech 2000 a 2001. Komise neuvedla skutečnosti pro změnu okolností vedoucí k vyššímu cílovému zisku. Proto by měl být cílový zisk stanoven na úrovni 6 %, tedy na minimální úrovni v souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení.

(192) V této souvislosti je třeba zdůraznit, že při volbě metodiky pro stanovení cílového zisku při tomto šetření a při zjišťování příslušného období vzala Komise v úvahu, že míra zisku může kolísat. Jak je uvedeno v 154. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v roce 2015, kdy bylo pronikání dovozu na trh ještě nízké, byla dosažena míra zisku 14 %. Komise proto odmítla tvrzení, že úroveň 10 %, kterou použila, byla nepřiměřeně vysoká nebo výjimečná.

(193) Vyvážející výrobce CFI tvrdil, že s ohledem na skutečnost, že újmu výrobnímu odvětví Unie způsobily nebo zhoršily i jiné příčiny než dovoz, by byla vhodná úprava cílového zisku směrem dolů, aby odrážela dopad těchto jiných příčin. Uvedené tvrzení se zamítá.

(194) Jak je uvedeno v 183. bodě odůvodnění, dospěla Komise k závěru, že k újmě výrobního odvětví Unie nepřispěly jiné faktory. Jak je dále vysvětleno ve 198. a 199. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, byl cílový zisk stanoven v souladu s novými pravidly uvedenými v čl. 7 odst. 2c základního nařízení. V čl. 7 odst. 2c se odkazuje na

nejrůznější faktory, aniž by byla mezi nimi stanovena jakákoli hierarchie. Komise vzala v úvahu míru ziskovosti před zvýšením dovozu ze zemí, které jsou předmětem šetření, míru ziskovosti potřebnou na krytí celkových nákladů a investic, výzkumu a vývoje a inovací, jakož i míru ziskovosti očekávanou za běžných podmínek hospodářské soutěže. Podle čl. 7 odst. 2c základního nařízení rozhodla Komise použít vážený průměrný zisk dosažený ve výrobním odvětví Unie v období let 2013–2015, to znamená bezprostředně před nárůstem dovozu a současným snížením ziskovosti na straně výrobního odvětví Unie. Tím je zajištěno, že cílový zisk odráží normální podmínky hospodářské soutěže na trhu, neboť tržní podíl dumpingového dovozu byl ještě nízký. Nárůst dovozu a pokles ziskovosti počínající v roce 2016 jsou jednoznačné a příčinnou souvislost nezeslabily žádné jiné faktory, ať už posuzované jednotlivě nebo společně, jak je vysvětleno ve 190. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(195) Po uložení prozatímních opatření Komise mírně revidovala svůj výpočet budoucích nákladů na dodržování předpisů podle čl. 7 odst. 2d. Aktualizovala očekávané náklady na emisní povolenky (viz 202. bod odůvodnění prozatímního nařízení) a nově použila předpokládané ceny zveřejněné dne 30. května 2019 v publikaci Bloomberg New Energy Finance. Tato průměrná cena emisních povolenek je s konečnou platností stanovena na 25,81 EUR za tunu vyprodukovaného CO_2 v porovnání s cenou 24,14 EUR za tunu vyprodukovaného CO_2 stanovenou v prozatímní fázi. Mírně upraveny byly i jiné prvky výpočtu, pokud to bylo shledáno vhodným. Z tohoto důvodu byly stanoveny dodatečné náklady ve výši 3,8 % (namísto 3,7 % stanovených v prozatímní fázi) a tyto náklady byly připočteny k ceně nezpůsobující újmu. Podrobnosti těchto revizí vysvětluje dodatečná poznámka k dokumentaci určené zúčastněným stranám k nahlédnutí. Zúčastněné strany nepředložily žádné připomínky kromě těch, které jsou uvedeny ve 197. bodě odůvodnění.

(196) Společnosti CFI a Acron tvrdily, že Komise neměla provádět žádné úpravy s ohledem na budoucí náklady na dodržování předpisů podle čl. 7 odst. 2d, neboť zjištění Komise nepotvrdila existenci skutečných důkazů a dostatečné míry jistoty, že výrobní odvětví Unie vynaloží budoucí náklady. Uvedla také, že není logické ani přesné počítat cílovou cenu podle minulých výrobních nákladů a minulých zisků a současně zohledňovat prvky budoucích nákladů. Uvedené tvrzení bylo zamítnuto, neboť prozatímní nařízení jasně vysvětluje právní základ pro úpravu s ohledem na budoucí náklady na dodržování předpisů a metoda použitá na výpočet těchto nákladů vychází ze skutečných důkazů, které představují nejkvalitnější dostupné údaje.

(197) Po poskytnutí konečných informací společnost Fertilizers Europe tvrdila, že mezitím by se průměrná cena emisních povolenek dále zvýšila, a poskytla údaje z jiného zdroje, než který byl použit v prozatímní a konečné fázi (tj. Bloomberg New Energy Finance). Společnost Fertilizers Europe proto tvrdila, že by Komise měla tuto otázku přehodnotit. Komise však považovala za nanejvýš důležité, aby panovala jasnost ohledně zdroje a načasování (jak pro prozatímní, tak pro definitivní určení) referenční hodnoty použité pro stanovení očekávaných nákladů na emisní povolenky. Proto se údaje uvedené ve 195. bodě odůvodnění potvrzují.

(198) Vyvážející výrobce MHTL tvrdil, že Komise chybně vypočetla rozpětí prodeje pod cenou na základě vypočtené vývozní ceny CIF z důvodů zmíněných také výše ve 126. bodě odůvodnění. Komise trvala na tom, že jak je vysvětleno ve 108. až 110. bodě odůvodnění je vhodné u některých prodejů stanovit výrobní cenu na úrovni CIF, aby mohlo být rozpětí újmy stanoveno přesně a smysluplně a aby tak mohlo být provedeno spravedlivé srovnání.

(199) Tentýž vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že Komise měla pro své výpočty újmy použít ve jmenovateli jinou cenu CIF, aby byla zohledněna smluvní specifika prodejů na trh Unie. Zavedenou praxí Komise je nicméně používat pro stanovení jmenovatele při výpočtech dumpingu a újmy skutečnou cenu oznámenou celním úřadům Unie. Tato metoda představuje spravedlivý způsob zjištění rozpětí a zajišťuje, že dumpingové rozpětí i rozpětí prodeje pod cenou bude stanoveno jako procento stejné ceny. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

(200) Výsledky konečných výpočtů jsou uvedeny v následující tabulce.

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí prodeje pod cenou (v %)
Trinidad a Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidad a Tobago	Všechny ostatní společnosti	55,8	16,2
Spojené státy americké	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Spojené státy americké	Všechny ostatní společnosti	37,3	23,9

6.2. **Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie v případě Ruska**

(201) Srovnání mezi konečnou váženou průměrnou dovozní cenou spolupracujících vyvážejících výrobců v Rusku s konečnou cílovou cenou výrobního odvětví Unie za účelem posouzení, zda bylo ve vztahu k Rusku předběžně stanovené dumpingové rozpětí vyšší než rozpětí přiměřené k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, přineslo tyto výsledky:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí prodeje pod cenou (v %)
Rusko	PJSC Acron	31,9	13,7
Rusko	Akciová společnost „Azot“	20,0	16,3
Rusko	Akciová společnost „Nevinnomyssky Azot“	20,0	16,3
Rusko	Všechny ostatní společnosti	31,9	16,3

(202) Bylo tedy potvrzeno, že rozpětí prodeje pod cenou bylo nižší než dumpingové rozpětí a že Komise by měla provést šetření požadované podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

(203) Po poskytnutí konečných informací společnost Eurochem tvrdila, že prodejní cena výrobního odvětví Unie použitá pro prodej pod cenou by měla být snížena o 7 EUR/t, aby se zohlednil rozdíl ve výrobních nákladech na tunu UAN mezi rokem 2017 a obdobím šetření, jelikož toto zvýšení nákladů mělo být způsobeno zvýšením nákladů na plyn, a že by proto nemělo být spojeno s dotčeným dovozem. Stejný účastník tvrdil, že prodejní cena výrobního odvětví Unie by měla být dále snížena o 15–20 % z důvodu jejich vzdálené polohy jako další příčiny újmy.

(204) Z důvodů vysvětlených výše ve 169., 173. a 174. bodě odůvodnění nelze ani vývoj cen plynu, ani přepravní náklady, ani umístění výrobců zařazených do vzorku považovat za faktory přispívající k újmě výrobního odvětví Unie. Kromě toho, jak bylo potvrzeno výše ve 124. bodě odůvodnění, vzorek výrobců v Unii je reprezentativní pro celé výrobní odvětví Unie a nezkresluje údaje z důvodu umístění dotčených zúčastněných stran.

(205) Pokud jde o cílový zisk použitý pro výpočet cílové ceny výrobního odvětví Unie (viz 198. až 200. bod odůvodnění prozatímního nařízení a 191. až 194. bod odůvodnění výše), společnost Acron po poskytnutí konečných informací tvrdila, že Komise by měla buď sdělit vážený průměr zisku výrobního odvětví Unie dosažený v letech 2013 a 2014 použitý společně se ziskem za rok 2015 pro výpočet váženého průměrného cílového zisku v letech 2013–2015, nebo použít 8 % cílový zisk použitý v nedávno ukončeném přezkumném šetření ohledně dusičnanu amonného. Komise nesouhlasila s argumentací, o níž se opírá toto tvrzení. Pokud však jde o ziskovost výrobního odvětví Unie v letech 2013 a 2014, jelikož zisk účastníků zařazených do vzorku za rok 2015 činil 14 % a vážené průměrné ziskové rozpětí bylo 10 %, je zřejmé, že zisky dosažené výrobním odvětvím Unie byly v letech 2013 a 2014 ve srovnání s rokem 2015 podstatně nižší. Přesné vážené průměrné míry zisku výrobců zařazených do vzorku za roky 2013 a 2014 použité při výpočtu nelze poskytnout, protože jeden z výrobců zařazených do vzorku, společnost OCI

Nitrogen, nemohla Komisi poskytnout ziskovost za roky před rokem 2015, a proto byl výpočet pro tyto roky založen na ziskovosti pouze dvou výrobců. Sdělení těchto údajů tedy nebylo možné vzhledem k důvěrné povaze údajů o ziskovosti. Vážená průměrná ziskovost výrobního odvětví Unie se však v každém z těchto let použitých při výpočtu 10 % pohybovala mezi 5 % a 9 %.

(206) Společnost Acron rovněž tvrdila, že úprava budoucích nákladů s ohledem na dodržování předpisů podle čl. 7 odst. 2d není odůvodněná, jestliže chybí jasný důkaz, že výrobní odvětví Unie takové náklady vynaloží. Tímto tvrzením se zabýval 196. bod odůvodnění výše. Komise trvala na svém stanovisku, že takto zvýšené budoucí náklady na dodržování předpisů byly přesně vypočteny v souladu s konkrétními informacemi ve spisu. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.3. **Zkreslení na trhu surovin**

(207) Šetření zkreslení na trhu surovin a důvody pro použití čl. 7 odst. 2a v souvislosti s Ruskem byly uvedeny v 207. až 220. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(208) Oba ruští vyvážející výrobci tvrdili, že Komise opomenula skutečnost, že podnět neobsahuje dostatečné důkazy odůvodňující zahájení šetření podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

(209) V 207. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise zjistila, že podnět v tomto smyslu poskytuje dostatečné důkazy, konkrétně odkazuje na režim dvojích cen zemního plynu v Rusku. Podnět zejména obsahovala příklad provozu ruského závodu, včetně výrobních nákladů, který jednoznačně ukazuje, že cena plynu představuje mnohem více než 17 % výrobních nákladů. Kromě toho podnět obsahoval srovnání domácích cen ruského plynu s vývozními cenami do Unie, které ukazuje, že vývozní ceny jsou podstatně vyšší. V neposlední řadě žadatel uvedl výslovné odkazy, uvedené také ve shrnutí, na použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení týkající se uměle nízkých, státem stanovených domácích cen plynu, které mají představovat strukturální zkreslení. Uvedené tvrzení se proto zamítá.

(210) Dále jeden z ruských vyvážejících výrobců napadl zjištění šetření, pokud jde o podmínky použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Ačkoli nezpochybnil existenci vývozní daně ve výši 30 %, monopol jedné společnosti na vývoz plynu ani systém dvojích cen, jak je popsáno v 212. až 215. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, uvedená zúčastněná strana zpochybnila dvě podmínky uvedené v čl. 7 odst. 2a základního nařízení:

a) skutečnost, že v důsledku těchto zkreslujících opatření je cena plynu na ruském trhu výrazně nižší v porovnání s cenami na reprezentativních mezinárodních trzích,

b) skutečnost, že náklady na zemní plyn představovaly více než 17 % výrobních nákladů u dotčeného výrobku.

(211) Pokud jde o první bod, společnost zopakovala své argumenty, že cenu ve Waidhausu a trh Unie jako celek nelze na rozdíl od amerického trhu považovat za „reprezentativní mezinárodní trh“.

(212) Jak je vysvětleno v 55. bodě odůvodnění písm. d) prozatímního nařízení, Komise dospěla k závěru, že cena ve Waidhausu je vhodnou referenční hodnotou pro reprezentativní mezinárodní tržní cenu. Nicméně je třeba zmínit, že i kdyby Komise považovala za reprezentativní mezinárodní trh americký trh, byla by regulovaná cena na ruském trhu stále o 20 % nižší.

(213) Pokud jde o tvrzení společnosti, že cena zemního plynu po vyloučení nákladů na přepravu představovala méně než 17 % výrobních nákladů UAN, je třeba zopakovat, že podle údajů uvedených v odpovědích obou výrobců na dotazník představoval zemní plyn více než 17 % výrobních nákladů dotčeného výrobku. Toto zjištění bylo potvrzeno výpočtem zohledňujícím nezkreslené ceny zemního plynu, tj. cenu ve Waidhausu, jež byla v tomto případě shledána vhodnou, a to jak při zohlednění nákladů na přepravu, tak bez nich. Uvedené tvrzení se proto zamítá.

(214) Dále oba ruští vyvážející výrobci tvrdili, že celostátní určení existence zkreslení na trhu surovin a následné rozhodnutí stanovit opatření na úrovni dumpingového rozpětí nelze použít na jednotlivé společnosti bez posouzení jejich individuální situace. Ruští vývozci tvrdili, že by neměli být trestáni za nespolupráci vlády Ruské federace, v jejímž důsledku došlo k tomu, že zjištění týkající se existence zkreslení na trhu surovin vycházela částečně z článku 18 základního nařízení.

(215) V tomto smyslu je třeba poznamenat, že dané určení bylo provedeno na základě údajů předložených vyvážejícími výrobci. Analýza výrobních nákladů dotčeného výrobku, srovnání nákupní ceny, kterou společnosti platily za zemní plyn, s nezkreslenou referenční hodnotou (korigovanou na cenovou úroveň v ruských závodech) a podíl ceny zemního plynu na jejich výrobních nákladech, jakož i zdroj dodávek tohoto plynu totiž vycházely z údajů jednotlivých společností. Vzhledem k povaze některých zkreslení zjištěných na ruském trhu s plynem bylo individuální chování vyvážejících výrobců irelevantní. Například ze zkreslené ceny zemního plynu vyplývající z omezení vývozu a vývozní daně těžili bez ohledu na svůj individuální zdroj dodávek zemního plynu (pokud šlo o zemní plyn ruského původu). V neposlední řadě žádný účastník řízení neposkytl jakýkoli důkaz prokazující neexistenci opatření uvedených v 211. až 214. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(216) Vláda Ruské federace i dva ruští vyvážející výrobci tvrdili, že použití čl. 7 odst. 2a by bylo v rozporu s pravidly WTO, neboť by bylo stanoveno diskriminačně ve vztahu k ruským vyvážejícím výrobcům na rozdíl od vyvážejících výrobců z dalších dvou zemí, které byly předmětem šetření.

(217) Tvrzení o diskriminačním zacházení s ruskými vyvážejícími výrobci nebylo podložené. Po prvních připomínkách ruských zúčastněných stran přezkoumala Komise v průběhu šetření možné použití čl. 7 odst. 2a, pokud jde o vyvážející výrobce z Trinidadu a Tobaga a z USA. Komise přezkoumala tvrzení zúčastněných stran, ale dospěla k závěru, že použití čl. 7 odst. 2a by nebylo odůvodněné, jak je vysvětleno ve 195. bodě odůvodnění prozatímního nařízení:

1) zjištěná opatření buď nepředstavovala takový druh zkreslení, jak je uvedeno v čl. 7 odst. 2a,

2) nebo nebyla takové povahy, která by ovlivnila cenu suroviny.

(218) Komise proto toto tvrzení zamítla.

(219) Po poskytnutí konečných informací oba ruští vyvážející výrobci zopakovali svá tvrzení ohledně diskriminačního zacházení s Ruskem v tomto řízení, zejména v kontextu organizace trhu s plynem v Trinidadu a Tobagu.

(220) Pokud jde o toto tvrzení, Komise připomněla, že žádné z údajných narušení trhu s plynem v Trinidadu a Tobagu není v čl. 7 odst. 2a základního nařízení uvedeno jako vývozní omezení.

(221) Společnost Eurochem dále zopakovala své tvrzení, že náklady na zemní plyn nepředstavovaly 17 % výrobních nákladů. Nebyly však předloženy žádné nové důkazy ani argumenty, které by v tomto ohledu změnily závěr Komise, jak je uvedeno v 213. bodě odůvodnění výše.

(222) Nakonec společnost Eurochem zpochybnila zjištění Komise, co se týče celostátního určení existence narušení trhu se zemním plynem v Rusku. Společnost konkrétně zdůraznila, že 30 % vývozní daň se vztahuje pouze na společnost Gazprom a nevztahuje se na prodej na vývoz soukromých výrobců plynu, kteří byli hlavními dodavateli zemního plynu pro společnost Eurochem.

(223) V reakci na toto tvrzení je třeba zdůraznit, že soukromí výrobci plynu v Rusku nemají vůbec povoleno vyvážet. Kromě toho vývoz zkapalněného zemního plynu (s omezením nebo bez), na němž se zakládá tvrzení společnosti Eurochem, není v tomto případě relevantní, neboť nebylo zjištěno, že byl zkapalněný zemní plyn surovinou používanou při výrobě UAN ruskými vyvážejícími výrobci, a proto v tomto šetření nebyl předmětem analýzy podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

(224) Jelikož ohledně zkreslení na ruském domácím trhu surovin nebyly vzneseny další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 207. až 220. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak je upřesněno výše v 207. až 222. bodě odůvodnění.

6.4. **Zájem Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení**

(225) Jeden z ruských vyvážejících výrobců tvrdil, že použití čl. 7 odst. 2a by nebylo v zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení. Argumenty na podporu tohoto tvrzení jsou uvedeny níže. Několik dalších zúčastněných stran vzneslo připomínky také k některým aspektům analýzy; i k těmto připomínkám se Komise vyjádřila.

6.4.1. *Volné kapacity v zemi vývozu*

(226) Oba ruští vyvážející výrobci napadli prozatímní zjištění o volných kapacitách. Společnost Acron tvrdila, že pracuje na plnou kapacitu, zatímco společnost Eurochem předpokládala pokles ruského vývozu UAN v roce 2020.

(227) Tato tvrzení nejsou v rozporu s celkovými zjištěními Komise, pokud jde o volné kapacity v Rusku celkově a ruský vývozní potenciál, přinejmenším v blízké budoucnosti. Komise uvedená tvrzení odmítla a potvrdila závěry uvedené v oddíle 6.4.1 prozatímního nařízení.

6.4.2. *Hospodářská soutěž na trhu surovin*

(228) Ruští výrobci tvrdí, že v důsledku regulace cen plynu v Rusku nemají v souvislosti se zemním plynem nespravedlivou výhodu. Společnosti poukázaly na rostoucí konkurenci na domácím ruském trhu a rostoucí význam dodavatelů jiných než Gazprom.

(229) Vzhledem k dominantnímu postavení společnosti Gazprom s její státem regulovanou maximální cenou a jejím monopolem na vývoz zemního plynu musejí jiní menší dodavatelé nabízet ceny pod touto regulovanou cenou, aby mohli konkurovat. To znamená, že v rozporu s tvrzením ruských výrobců je hospodářská soutěž v Rusku stále omezená. Navíc mají ruské společnosti nespravedlivou výhodu plynoucí z 30 % vývozní daně uvalené na prodej zemního plynu.

(230) Jeden z ruských výrobců tvrdil, že výrobní odvětví Unie dováží z Ruska významné množství amoniaku a že tedy nepřímo také těžilo z nízkých cen plynu v Rusku, neboť amoniak je polotovar při výrobě hnojiv. Z důkazů vyplynulo, že výrobní odvětví Unie vyrábí amoniak z plynu z různých zdrojů a nedováží z Ruska významné množství amoniaku. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.4.3. *Vliv na dodavatelské řetězce společností v Unii*

(231) Jeden ruský vyvážející výrobce uvedl, že uložení opatření na úrovni dumpingového rozpětí budou nepříznivě ovlivněny dodavatelské řetězce, což prokazuje silná účast uživatelů. Komise je však toho názoru, že reakce uživatelů je odpovědí na 253. bod odůvodnění prozatímního nařízení, v němž byly zúčastněné strany vyzvány, aby předložily své názory ohledně zájmu uživatelů. Tyto názory byly analyzovány a zabývá se jimi oddíl 7.3 níže.

(232) Další zúčastněná strana uvedla, že poptávka, alespoň v krátkodobém a střednědobém měřítku, byla vysoce nepružná, neboť UAN je pouze kapalné hnojivo a vyžaduje značné investice do nádrží a postřikového vybavení. Několik zúčastněných stran trvalo na svém stanovisku, že výroba UAN je v Unii nedostatečná a nedokáže uspokojit spotřebu v Unii, a to z důvodu přesunu kapacit nebo úplného ukončení provozu u výrobců v Unii v posledních několika letech.

(233) Co se týče nepružnosti poptávky, Komise souhlasila, že používání kapalných hnojiv vyžaduje jiné uživatelské vybavení než používání pevných hnojiv. Antidumpingová opatření však nejsou zaměřena na zemědělské podniky, které musí nahradit UAN jinými hnojivy (v případě některých hospodářských subjektů se tato náhrada každopádně považuje za možnou), nýbrž na vytvoření rovných podmínek. Pokud jde o skutečnost, že výroba UAN v Unii je nižší než spotřeba UAN v Unii, šetření nezjistilo, že by dodávka na trh Unie byla ohrožena. Alternativními zdroji pro dotčené země jsou země jako Alžírsko a Bělorusko. V každém případě by antidumpingová cla na dovoz z dotčených zemí pouze zvýšila ceny tohoto dovozu na úroveň spravedlivé hospodářské soutěže. Jak je navíc uvedeno v 255. bodě doporučení prozatímního nařízení, výrobci UAN v Unii mají kapacitu/možnost výrobu UAN při zajištění rovných podmínek rozšířit. Tvrzení účastníků o přesunu kapacit a ukončení provozu byla pojednána výše ve 178. bodě odůvodnění.

6.4.4. *Závěr*

(234) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky, byly potvrzeny závěry uvedené v 222. až 237. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7. **ZÁJEM UNIE**

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(235) Sdružení uživatelů AGPB a IFA zpochybnila nutnost antidumpingových cel, protože ceny hnojiv v Unii se soustavně pohybují nad světovými cenami a trh s dusíkem v Unii je již chráněn dovozními cly a/nebo antidumpingovými cly (např. na dovoz dusičnanu amonného). Komise odmítla předpoklad, že by výrobci v Unii neutrpěli újmu, jelikož oddíly 4 prozatímního nařízení a tohoto nařízení jasně dospěly k závěru o újmě výrobců UAN v Unii.

(236) Vyvážející výrobce Acron zpochybnil, zda budou antidumpingová cla v zájmu výrobců v Unii, neboť velcí výrobci v Unii podnět nepodpořili. Vyvážející výrobce CFI a sdružení uživatelů AGPB zpochybnili, zda budou antidumpingová cla v zájmu výrobců v Unii, neboť podle jejich odhadů výrobci v Unii přibližně 50 % výroby v Unii nepožadují ochranu prostřednictvím antidumpingových cel.

(237) Předně je třeba upřesnit, že uvedené číslo není správné, neboť objem UAN vyrobený žadateli představuje 55–70 % celkové výroby v Unii. Za druhé, objem UAN vyrobený dvěma výrobci, kteří uvedli, že jsou proti šetření, představuje 25–35 % celkové výroby v Unii. Zbývající objem výroby, tj. objem UAN vyrobený výrobci, kteří k šetření nezaujali žádné stanovisko, je omezený.

(238) Rovněž je třeba uvést, že i v případě, kdy je výrobce v Unii proti zahájení antidumpingového šetření nebo proti uložení antidumpingových opatření, nemusí to nutně znamenat, že by tento výrobce neměl z případně uložených opatření výhody. Z tohoto důvodu je závěr, že neuložení opatření bude pravděpodobně mít nepříznivý vliv na výrobní odvětví Unie, zatímco uložení opatření jeho situaci zlepší, podložený a uvedené tvrzení bylo zamítnuto.

(239) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se zájmu výrobního odvětví Unie, byly potvrzeny závěry učiněné v 239. a 240. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.2. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(240) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné připomínky týkající se zájmu dovozců, kteří nejsou ve spojení, byly potvrzeny závěry učiněné v 241. až 243. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.3. **Zájem uživatelů**

(241) V 253. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byly zúčastněné strany vyzvány, aby sdělily své názory ohledně zájmu uživatelů, aby Komise mohla dále analyzovat a dokončit své posouzení, pokud jde o uživatele, zejména pak zemědělce. Několik zúčastněných stran tvrdilo, že uložení antidumpingových cel je v rozporu se zájmem Unie. Připomínky a informace obdržené po poskytnutí prozatímních informací, které byly pro tuto analýzu relevantní, jsou pojednány níže, stejně jako omezený počet připomínek k tomuto oddílu obdržených po poskytnutí konečných informací.

(242) Nejprve je třeba připomenout, že pokud jde o druh provedené analýzy, Komise se v souladu se zavedenou praxí v oblasti zájmu Unie zaměřila na analýzu dopadu zvýšení nákladů a vlivu antidumpingových cel na dovozce, uživatele a další hospodářské subjekty. Analýza obvykle do velké míry vychází z informací obdržených od zúčastněných stran. V závislosti na míře spolupráce uživatelů (tj. zda je řádně a podrobně vyplněn dotazník) může být také provedena analýza jejich ziskovosti. V tomto šetření však s ohledem na četné a různorodé zemědělské podniky a jiné hospodářské subjekty, které mohly být dotčeny, považovala Komise za nereálné provést dostatečný počet „analýz v terénu“. Komise místo toho považovala za vhodnější uchýlit se k dostupným statistikám a údajům, zejména ke statistikám a údajům od příslušných specializovaných útvarů v rámci Komise.

(243) Po poskytnutí prozatímních informací souhlasilo sdružení uživatelů AGPB s výpočtem Komise, že UAN představuje méně než 1 % z celkových zemědělských nákladů v Unii ([20]), byť nesouhlasilo s tím, jak Komise tuto skutečnost vyhodnotila. Toto procento však bylo kritizováno sdružením uživatelů IFA, a to z toho důvodu, že nezohledňuje skutečnost, že odvětví zemědělství v Unii zahrnuje bezpočet různých situací. Vyvážející výrobce CFI tvrdil, že tato část analýzy Komise je nekonzistentní se zbývajícími částmi šetření, neboť dopad na zemědělce byl vypočítán z odvětví zemědělství jako celku, zatímco v jiných částech šetření se Komise zaměřila na UAN.

(244) Předně, pokud jde o tvrzení, že dopad na odvětví zemědělství jako celek je irelevantní, Komise nezískala – ani v prozatímní, ani v konečné fázi – ověřitelné číselné údaje o dopadu, který by opatření mohla mít na uživatele UAN v Unii jako na izolovanou skupinu uživatelů. Komise tedy nejprve s využitím nejlepších dostupných a spolehlivých statistických zdrojů a v souladu se svou zavedenou praxí, jak je popsáno výše, vypočítala dopad, jaký by opatření měla na odvětví zemědělství jako celek, přičemž vzala v úvahu, že UAN je jedním z hnojiv používaných v Unii, nikoli však nejběžnějším (dusíkatým) hnojivem ([21]). Sám účastník, který tvrdil, že tato část analýzy je nekonzistentní s ostatními částmi, také uváděl čísla netýkající se UAN ([22]), pokud neměl k dispozici žádné konkrétní údaje o UAN.

(245) Jak je navíc vysvětleno v 251. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise vypočítala také dopad v „nejhorším případě“, tj. dopad nejvyššího prozatímního antidumpingového cla na specializovaný zemědělský podnik, který jako dusíkaté hnojivo používá pouze UAN. Šlo o velmi extrémní, teoretický scénář. Při této analýze se Komise opírala o statistické údaje týkající se konkrétních skupin uživatelů (zemědělců), kteří nejvíce používali UAN. Výsledek této analýzy Komise též poskytla zúčastněným stranám.

(246) Stejný vyvážející výrobce uznal, že Komise předložila výpočet pro nejhorší scénář, kritizoval však provedenou úpravu, totiž přepočet údajů z roku 2013 na úroveň roku 2017, u podílu dusíkatých hnojiv na celkových výrobních nákladech zemědělského podniku v severní Francii specializujícího se na pšenici. I tato úprava byla provedena na základě spolehlivých statistických zdrojů, jak je vysvětleno v poznámce pod čarou 28 uvedené v prozatímním nařízení. Stejně tak poslední hodnoty ze souhrnného zemědělského účtu pro Francii vyžadují úpravu směrem dolů, tak jak ji provedla Komise ([23]). Daný účastník rovněž zpochybnil, že UAN představovaly podle zjištění Komise v průběhu období šetření přibližně 10 % výrobních nákladů zemědělských podniků specializujících se na pšenici obecnou ve Francii, které používají UAN jako jediné dusíkaté hnojivo. Na podporu tohoto tvrzení však nepředložil žádný důkaz. Uvedená tvrzení se proto zamítají.

(247) Sdružení uživatelů AGPB souhlasilo, že UAN představovala v průběhu období šetření až 10 % výrobních nákladů zemědělských podniků specializujících se na pšenici obecnou ve Francii, jak uvedla Komise ([24]), zároveň však žadatel předložil výpočty poukazující na to, že náklady na hnojiva mají ve vstupních nákladech zemědělců jen malý podíl ([25]). Sdružení uživatelů AGPB a IFA navrhla alternativu k metodice Komise, která zahrnovala zjištění celkových zemědělských nákladů v Unii na základě scénáře v „nejhorším případě“ popsaného v 250. a 251. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Zjištění těchto zúčastněných stran se týkají širší skupiny francouzských uživatelů ([26]), než je skupina uvedená ve scénáři pro „nejhorší případ“ použitém Komisí. Pokud alternativní metodika těchto zúčastněných stran dospěla k jinému, nikoli však zásadně odlišnému závěru, než byl závěr Komise, má Komise za to, že zveřejněné údaje FADN o výrobních nákladech uživatelů ve Francii nezpochybňují její závěry o zájmu Unie v souvislosti se zemědělci.

([20]) t19.001843.
([21]) http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf
([22]) V bodě 4.3.3 svého podání ze dne 29. dubna 2019 neuvedl vyvážející výrobce (CFI) žádné údaje o pracovních místech týkající se konkrétně UAN, ale konstatuje, že „v roce 2017 bylo v odvětví zemědělství zaměstnáno devět milionů osob“.
([23]) Viz strana 7 https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf
([24]) V dokumentu t19.001843 sdružení uživatelů AGPB uvádí: „Podle našich údajů z Observatoire Arvalis/Unigrains/CerFrance, říjen 2018 […] představovalo dusíkaté hnojení […] u ozimé pšenice ve Francii v letech 2017–2018 10 % z celkových výrobních nákladů“.
([25]) Viz t19.002111, kde žadatel vypočítává, že ve Francii představovala hnojiva v období let 2015 až 2017 8,6 % celkových nákladů mezispotřeby, a dále vývoj složek zemědělských vstupů v Unii uvedený na straně 10 https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf (aktualizace: květen 2018).
([26]) V dokumentu t19.002212 uvádějí zúčastněné strany výpočty, podle nichž představovaly náklady na UAN v letech 2017–2018 u vybraných francouzských uživatelů 9 až 16 %. Tito vybraní francouzští uživatelé jsou zemědělské podniky specializující se na obiloviny, olejniny a bílkovinné plodiny (typ 15 nebo „COP“ v databázi FADN GŘ AGRI). Viz také t19.001992, kde jsou uvedeny referenční dokumenty použité uvedenými účastníky (například https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

(248) Sdružení IFA rovněž uvedlo, že Komise podcenila podíl UAN na celkových výrobních nákladech zemědělců vzhledem k nárůstu cen UAN, který byl pozorován od září 2018. Komise konstatuje, že zvoleným obdobím pro toto šetření je 1. červenec 2017 až 30. červen 2018 a že tedy správně a v souladu se základním nařízením nepoužila pro výše uvedenou analýzu údaje týkající se druhého pololetí roku 2018. Vývoj po období šetření byl však analyzován a zohledněn při určování formy opatření, jak je vysvětleno v oddíle 10.1.

(249) Totéž sdružení nesouhlasilo se skutečností, že Komise při výpočtu dopadu cla na výrobní náklady zemědělských podniků specializujících se na pšenici obecnou ve Francii, které používají UAN jako jediné dusíkaté hnojivo, předpokládala, že pouze 70 % těchto nákladů zemědělských podniků na hnojiva připadá na UAN, neboť dusíkatá hnojiva představují 70 % ze všech používaných hnojiv v Unii. Své tvrzení však nedoložilo a to se zdá být vzhledem k agronomické účinnosti uvedené žadatelem v dokumentu t19.002185 neodůvodněné. Tvrzení tohoto účastníka se proto zamítá.

(250) Sdružení uživatelů Cogeca zopakovalo, že cla přinášejí dodatečné náklady, které zemědělci nemohou přenést v zemědělském potravinovém řetězci dále, což snižuje jejich výnosy a jejich konkurenceschopnost. Sdružení uživatelů AGPB a IFA zdůraznila, že konkurenceschopnost zemědělců v Unii je již ztížena dovozními cly a/nebo antidumpingovými cly (např. na dovoz dusičnanu amonného), která chrání výrobce dusíku v Unii, což bude zemědělce v Unii stát jednu miliardu EUR ročně. I kdyby Komise připustila, že v závislosti na plodině a jejím trhu budou zemědělci obtížně přenášet některé zvýšené náklady, v 254. bodě odůvodnění níže jsou uvedeny prognózy stabilních zemědělských výnosů v Unii v blízké budoucnosti. Komise rovněž připomíná, že v 249. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise zjistila, že UAN představuje méně než zhruba 1 % celkových zemědělských nákladů v Unii a 10 % celkových nákladů u specializovaných zemědělských podniků (251. bod odůvodnění). Případné zvýšení cen vyplývající z opatření by tedy nemělo mít významný dopad na odvětví zemědělství v Unii jako celek. Uvedené tvrzení se proto zamítá.

(251) Na společném slyšení po poskytnutí prozatímních informací několik uživatelů tvrdilo, že dopad opatření na zemědělce bude mnohem těžší, než Komise vypočítala. Tvrdili, že výrobní náklady některých nejpostiženějších zemědělců vzrostou o 5 % až 12 % namísto o 3 % až 5 %, jak vypočítala Komise. Tato tvrzení vycházela ze souhrnu výpovědí nebo předložených údajů vybraných zemědělců, které však nebylo možné ověřit, a ze statistických údajů. Po konečném poskytnutí informací s ohledem na upravené úrovně cla a revidovanou formu opatření, jak je vysvětleno v oddíle 8.1 níže, snížily zúčastněné strany své prognózy z 6 % na maximálně 9 % v závislosti na tom, zda by UAN představovala 70 % nákladů těchto zemědělských podniků na hnojiva, které (jak je uvedeno v 248. bodě odůvodnění výše) považovala Komise za nejrealističtější v tomto „extrémním“ scénáři, nebo 100 % takových nákladů. Toto plánované zvýšení nákladů však rovněž vycházelo z cen UAN v únoru 2019, který nejenže spadá mimo období šetření, ale který je také měsícem, kdy byly ceny mimořádně vysoké (poté prudce poklesly). Navíc bylo založeno na předpokladu, že celkové zvýšení nákladů v důsledku konečných cel by bylo na úrovni relativně vysokého zvláštního cla vypočteného pro jednoho z ruských vyvážejících výrobců, což je s ohledem na tržní podíl tohoto jednoho výrobce přehnané. Uvedená tvrzení se proto zamítají.

(252) Po prozatímních opatřeních vypočítalo sdružení Copa-Cogeca, že dodatečné náklady v důsledku prozatímního antidumpingového cla pro zemědělce v Unii budou činit 559 milionů EUR ročně, zatímco sdružení uživatelů IFA je vypočítalo na 312 milionů EUR. Podle sdružení uživatelů AGPB budou tyto dodatečné náklady činit 502 milionů EUR ročně. Komise konstatuje, že u takto získaných čísel zúčastněné strany zřejmě použily referenční údaje odlišné od údajů použitých Komisí, a to nejvyšší prozatímní cla a ceny UAN v obdobích, kdy byly ceny UAN (výjimečně) vysoké. Po poskytnutí konečných informací společnost Fertilizers Europe uvedla, že celkové náklady na clo, které má být uloženo zemědělcům, by činily 32,8 milionu EUR ročně. Při svém výpočtu však nezohlednila možný dopad cla na ceny výrobního odvětví Unie. Komise se domnívá, že zemědělcům v Unii přinesou antidumpingová opatření na úrovni stanovené v tomto nařízení dodatečné náklady maximálně 90 milionů EUR ročně, a to za předpokladu, že dovozci na ně přenesou 100 % nákladů na clo. Tento údaj vychází ze zvláštních cel, která mají být uložena pro příslušná místa původu, spotřebu UAN a podíly na trhu jako v období šetření, a rovněž předpokládá zvýšení prodejních cen výrobního odvětví Unie.

(253) Vyvážející výrobce CFI kritizoval skutečnost, že podle kapitoly 7.3 prozatímního nařízení nebylo provedeno žádné posouzení dopadu antidumpingového cla na ziskovost zemědělců, zatímco podle zprávy vydané GŘ AGRI Komise, citované v poznámce pod čarou 24 uvedenou v prozatímním nařízení, utrpěl v roce 2013 zemědělský podnik pěstující pšenici v severní Francii ztráty ve výši až 10 %. Obdobně dvě sdružení uživatelů AGPB a IFA uvedla, že by měl být změřen vliv antidumpingového cla na zisk zemědělců, nikoli dopad na výrobní náklady. Taková analýza údajně ukáže, že stávající zisková rozpětí zemědělců jsou velmi těsná a že zvýšení nákladů v důsledku antidumpingových cel by mohlo mít zhoubný účinek na životaschopnost mnoha zemědělských podniků v Unii. Zúčastněné strany nesouhlasily se závěrem Komise, že clo na prozatímně stanovené úrovni nebude mít neúměrně vysoký dopad na zemědělské podniky specializující se na pšenici obecnou ve Francii. Podle jednoho z nich každý dodatečný náklad v důsledku opatření odebere většinu už tak skrovného zisku, který v současné době plyne francouzským pěstitelům specializujícím se na obiloviny, olejniny a bílkovinné plodiny. Ruský vyvážející výrobce Acron zdůraznil, že zemědělci jsou zdrceni údajně katastrofickými žněmi, pandemií v zemědělských podnicích, nejistým klimatem a tržní nejistotou a prodejními cenami pod výrobními náklady. Podle druhého ruského vyvážejícího výrobce by závažnost nárůstu cen při neexistenci cenově dostupných alternativních výrobků ohrozila odvětví, v němž jsou zemědělské výnosy už tak nejisté.

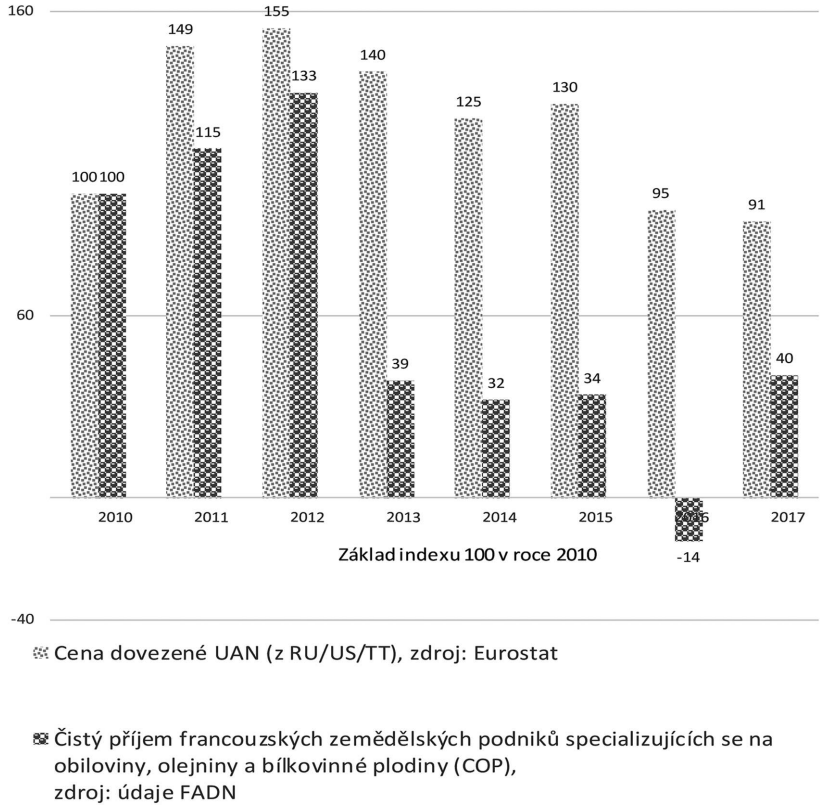
(254) Výše uvedená tvrzení týkající se ziskovosti zemědělců se zamítají.

(255) Za prvé, jak je uvedeno výše v 241. bodě odůvodnění, vychází analýza Komise z informací obdržených od zúčastněných stran a ze spolehlivých dostupných statistik a údajů. Za druhé, Komise konstatuje, že veřejně dostupný průzkum zpochybňuje významný nepříznivý dopad antidumpingových cel na životaschopnost zemědělských podniků v Unii. Francie, u níž se očekává, že zůstane významným čistým vývozcem obilovin na úrovni Unie ([27]), skutečně zažila v posledních dvou sezónách lepší ceny pšenice a výnosy v porovnání s obdobím let 2015–2016 ([28]) a zemědělci v zemích, jako jsou Spojené království, Irsko a Francie, si v letech 2017 a 2018 vedli ekonomicky vcelku dobře ([29]). I kdyby byla ziskovost zemědělského podniku specializovaného na pšenici ve Francii v roce 2013 záporná ([30]), na straně 79 publikace „Zemědělský výhled pro trhy a výnosy 2018–2030 v EU“ ([31]) se píše o stabilizaci zemědělských výnosů na roční pracovní jednotku v celém posuzovaném období. Ve stejném dokumentu se uvádí, že zemědělské výnosy v nominálních cenách zůstanou v posuzovaném období stabilní, a to přibližně na úrovni let 2016–2018, a že stávající situace v oblasti dotací platí pro celé období výhledu. Podle téhož dokumentu má výroba obilovin v Unii podle předpovědí i nadále růst a do roku 2030 dosáhnout 325 milionů tun (v porovnání s 284 miliony tun v roce 2018), zatímco ceny mají podle očekávání zůstat vcelku stabilní, například u pšenice obecné kolem 180 EUR za tunu.

(256) Kromě výše uvedeného Komise konstatuje, že obě sdružení uživatelů uvedená v 252. bodě odůvodnění výše souhlasila s názorem Komise, že většina zemědělců v Unii pěstuje několik plodin. Tato skutečnost může být zemědělskou nutností, v každém případě je ale považována za záchrannou síť pro zemědělce, neboť cenové trendy a výnosy se liší plodinu od plodiny. Přibližně 50 % výroby francouzských zemědělců specializujících se na pšenici obecnou (tj. skupina použitá ve scénáři pro „nejhorší případ“) rozšiřuje svou produkci o další plodiny.

(257) Ačkoli Komise nemůže vyloučit, že konečná antidumpingová cla na stanovené úrovni mohou mít nepříznivý dopad na některé činnosti některých zemědělských podniků, je dopad z hlediska ušlého zisku zemědělských podniků v budoucnu nekvantifikovatelný, a to vzhledem k cyklické povaze a nejistotám, které jsou v zemědělství nevyhnutelné. Šetření v každém případě ukázalo, že neexistuje žádný vztah mezi cenou UAN a čistým ziskovým rozpětím francouzských zemědělských podniků plynoucím z činností souvisejících s pšenicí obecnou ve scénáři pro „nejhorší případ“ ani francouzských zemědělských podniků specializujících se na obiloviny, olejniny a bílkovinné plodiny. Ve skutečnosti ze spisu nevyplývá, že by historicky mohl být nárůst příjmů zemědělců spojen se snížením cen UAN nebo že by pokles příjmů zemědělců mohl být spojen se zvýšením cen UAN, jak ukazuje následující tabulka:

([27]) Prognóza viz strana 35 dokumentu GŘ AGRI „Zemědělský výhled pro trhy a výnosy 2018–2030 v EU“, prosinec 2018.
([28]) Ceny a výnosy lze najít na straně 4 podání žadatele ohledně zájmu Unie v dokumentu t19.002111.
([29]) Viz podání žadatele v dokumentu t19.002185, zejména průzkumy týkající se zemědělských účtů uvedené v přílohách.
([30]) Podle „Zprávy o pěstování obilovin v EU vycházející z údajů FADN za rok 2013“, GŘ AGRI, s. 44, činilo v případě zemědělského podniku specializovaného na pšenici obecnou ve Francii v roce 2013 hrubé ziskové rozpětí +49 EUR/t, zatímco čisté ziskové rozpětí (před vlastními faktory) činilo –19 EUR/t.
([31]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf

(258) Po poskytnutí konečných informací sdružení uživatelů AGPB a IFA zdůraznily, že skupina zemědělců, která byla opatřeními nejvíce ovlivněna, zaznamenala dlouhodobý pokles příjmů, a proto i kdyby se jejich příjem stabilizoval, byl by na nízké úrovni, a tudíž by je opatření vážně zasáhla. Neexistence vztahu mezi cenou UAN a rozpětím uvedeným v tabulce výše však neumožňuje předpovídat, zda dopad, který budou mít opatření na zisky zemědělců, bude vážný. Rozsah skutečného dopadu totiž bude záviset na příliš mnoha faktorech.

(259) Sdružení uživatelů IFA požádalo Komisi, aby nepodporovala neefektivní výrobní odvětví, které má na rozdíl od zemědělství jen omezený dopad na strukturu hospodářství venkova v Unii. Uvedené tvrzení je neodůvodněné, a proto se zamítá. Výrobní odvětví Unie je životaschopné a efektivní, když má rovné podmínky.

(260) Sdružení uživatelů AGPB a IFA zpochybnila v rozporu se zjištěním Komise existenci pojištění za účelem zajištění marží a které mají zemědělci v Unii k dispozici. Komise konstatovala, že se názory zúčastněných stran na tuto záležitost liší: v podání vyvážejícího výrobce CFI ([32]) ze dne 29. dubna 2019 bylo uvedeno, že se používají nástroje zmíněné v 251. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Po poskytnutí konečných informací společnosti AGPB a IFA uvedly, že „pojištění marží v současné době v zemědělství EU není významně využíváno“ a že neexistují široce dostupné nástroje zajišťování cen pro zemědělské vstupy. Toto tvrzení však bylo nedoložené.

(261) Daný vyvážející výrobce zpochybnil hodnotu zjištění Komise uvedených v 251. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, a to i) že mnoho zemědělských podniků v Unii pěstuje více plodin a ii) že zemědělci mají k dispozici několik nástrojů, aby si mohli opatřit UAN za rozumné ceny. Pokud jde o bod i), uvedl, že zemědělské podniky specializující se na pšenici, včetně podniku zmiňovaného jako příklad Komisí, jsou již relativně diverzifikované, avšak dopad antidumpingového cla by byl značný i na jiné plodiny než pšenice, jak dokládají sdružení zemědělců. Pokud jde o bod ii), konstatoval, že tyto nástroje zemědělci používají již za současného stavu, a proto tato skutečnost nezmírní dopad případného cla. Komise s tímto účastníkem nesouhlasila, neboť vzhledem k tomu, že celkově jsou skutečnosti uvedené v bodech i) a ii) pro zemědělce prospěšné, neexistuje žádný důvod, aby nebyly prospěšné také v souvislosti s případnými zvýšenými náklady v důsledku antidumpingových opatření.

([32]) t19.002016.

(262) Vyvážející výrobce Acron uvedl, že skutečnost, že Komise nedokáže odhadnout počet pracovních míst souvisejících s UAN v zemědělských podnicích, neznamená, že pracovní místa související s UAN v zemědělských podnicích nejsou ohrožena. Vyvážející výrobce CFI nesouhlasil s názorem Komise, že dopad antidumpingových opatření na zaměstnanost bude omezený s ohledem na předpokládanou značnou redukci pracovní síly v tomto odvětví v důsledku zvýšení produktivity. Daný účastník rovněž poukázal na očekávaný nárůst nákladů (některých) zemědělců v období let 2017 až 2030.

(263) Komise upřesnila, že 252. bod odůvodnění prozatímního nařízení je třeba chápat v tom smyslu, že se neočekává, že by antidumpingová cla urychlila snižování počtu pracovních míst, které bude podle současných (i dřívějších) předpovědí v Unii pokračovat. Co se týče předpokládaného zvýšení nákladů, výše uvedený 254. bod odůvodnění v každém případě odkazuje na stabilizaci zemědělských výnosů.

(264) Vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky týkající se zájmu uživatelů, byly potvrzeny závěry učiněné v 241. až 252. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.4. **Další faktory**

(265) Vyvážející výrobce CFI tvrdil, že Komise dospěla k chybnému závěru o tom, že nic ve spisu nenaznačuje, že případný cenový nárůst UAN bude mít významný vliv na cenu jiných hnojiv, neboť ceny UAN a dusičnanu amonného se podle tohoto účastníka mění zároveň. Uvedené tvrzení však bylo v rozporu s materiály ze slyšení předloženými uživateli ([33]), podle nichž nebyly ceny dusičnanu amonného v Unii synchronizovány se světovými cenami. Ze stejných důvodů bylo též zamítnuto tvrzení sdružení uživatelů Cogeca, že cla zvýší ceny jiných dusíkatých hnojiv.

(266) Vyvážející výrobce CFI kritizoval zjištění Komise ohledně pracovních míst souvisejících s UAN uvedená v 257. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Účastník neuvedl žádný alternativní výpočet ani výpočet pracovních míst souvisejících s UAN v zemědělských podnicích v Unii. Jeho připomínky byly tedy zamítnuty.

(267) Ruský vyvážející výrobce Acron zpochybnil poznámku pod čarou 32 uvedenou v prozatímním nařízení („uhlíková stopa dusičnanu amonného činí 1,1 tuny ekvivalentu CO_2 na tunu výrobku v EU, 2,3 v USA a 2,6 v Rusku“) a uvedl, že jeho vlastní uhlíková stopa po výrobě UAN činí 0,7 tuny ekvivalentu CO_2 na tunu výrobku ([34]) a pro Rusko je to 0,6–0,8. Komise nemá své vlastní referenční údaje o uhlíkové stopě UAN. Jak je tedy jasně uvedeno v dané poznámce pod čarou, údaje vycházejí z hodnot dusičnanu amonného podle externího kalkulátoru uhlíkové stopy. Evropské orgány zveřejňují údaje ukazující snižování uhlíkové stopy společností v Unii ([35]).

(268) Ústřední svaz zemědělských producentů a vlastníků lesů ve Finsku, MTK, tvrdil, že opatření omezí použití UAN, údajně velmi ekologické metody hnojení. Vyvážející výrobce Acron tvrdil, že alternativy UAN jsou nejen dražší a nákladnější při používání, ale působí také větší znečištění. Tento účastník odkazoval na studii uvádějící zemědělství jako hlavní zdroj znečištění oxidy dusíku v Kalifornii a tvrdil, že vzhledem k rizikům používání alternativ UAN pro životní prostředí by Komise neměla bránit používání cenově dostupných UAN v Unii ukládáním antidumpingových cel. V 256. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se však připomíná, že i když má UAN řadu agronomických výhod, není z hlediska životního prostředí neutrální. Protože zúčastněné strany k této záležitosti nepředložily dostatečně relevantní důkazy, byla tvrzení zamítnuta.

(269) Společnost Acron rovněž tvrdila, že cla nepříznivě ovlivní evropské distributory a dodavatelské řetězce. Protože účastník k této záležitosti nepředložil žádné důkazy, bylo tvrzení zamítnuto.

([33]) Snímek 10 z materiálů účastníků slyšení, t19.002212.
([34]) Výpočet společnosti Acron je k dispozici v dokumentu t19.002053.
([35]) https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles

(270) Sdružení MTK vyjádřilo pochybnosti o tom, kdo bude mít z antidumpingových cel prospěch, přičemž zdůraznilo, že většina velkých společností obchodujících v Unii s hnojivy podle jeho tvrzení nesídlí v Unii. V této souvislosti Komise připomněla svou zákonem stanovenou povinnost ukládat antidumpingová cla, pakliže jsou splněny právní požadavky, a to nezávisle na daňových příspěvcích či jiných faktorech.

(271) Vyvážející výrobce Acron tvrdil, že výrobci v Unii se snaží manipulovat s cenami UAN. Spolupracující sdružení uživatelů poukázalo na vyšší míru spojení u výrobců v Unii a možné praktiky bránící hospodářské soutěži ze strany výrobců hnojiv v Unii. Jelikož žádné příslušné orgány nerozhodly, že výrobci UAN v Unii používají praktiky bránící hospodářské soutěži, byly tyto připomínky zamítnuty.

7.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(272) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky, byly potvrzeny závěry uvedené v 239. až 258. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

8. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

(273) Vzhledem k dosaženým závěrům ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie by měla být uložena konečná antidumpingová opatření, aby se předešlo vzniku další újmy, kterou výrobnímu odvětví Unie způsobuje dumpingový dovoz dotčeného výrobku.

8.1. **Forma opatření**

(274) Vyvážející výrobce CFI tvrdil, že valorická (*ad valorem*) cla nebudou za stávající situace rostoucích cen vhodná, neboť by měla za následek příliš vysokou úroveň ochrany a nemotivovala by výrobce v Unii ke snižování nákladů, nepřiměřeně by zvýšila ceny v Unii a podnítila společnost Gazprom k dalšímu prodeji plynu na trhu Unie za nadměrně vysoké ceny. Tvrdil, že případné clo by proto mělo být ve formě minimální referenční ceny CIF před proclením, neboť takové clo bude představovat přiměřenou úroveň ochrany pro výrobní odvětví Unie, a přitom nebude nepřiměřeně penalizovat zemědělskou výrobu. Sdružení uživatelů AGPB a IFA uvedla, že v případě zvýšení cen po období šetření by v souladu s praxí Komise ([36]) byla minimální dovozní cena, která by poskytovala bezpečnostní síť pro výrobní odvětví Unie zaměřené na hnojiva, a přitom by omezovala jak zatížení zemědělců v Unii vyššími náklady, tak i poškození konkurenceschopnosti vývozu Unie v odvětví zemědělství.

(275) Avšak s ohledem na zjištění šetření v souvislosti s dopadem na uživatele dospěla Komise k závěru, že opatření ve formě minimální dovozní ceny by v tomto případě nebyla odůvodněná. Požadavky na minimální dovozní cenu byly proto zamítnuty.

(276) Vyvážející výrobce MHTL požadoval zvláštní clo i) vzhledem ke zvyšujícím se cenám UAN po období šetření; ii) za účelem omezení možného závažného dopadu na uživatele a iii) protože zvláštní clo za tunu je pro žadatele vhodnější, neboť dovoz od dotčeného účastníka probíhá pouze prostřednictvím prodejní společnosti ve spojení.

(277) Komise analyzovala průměrné dovozní ceny UAN v průběhu posuzovaného období, v průběhu šetřeného období a po období šetření. Cenové odchylky byly značné, zejména v důsledku silného kolísání cen plynu, hlavní suroviny UAN. Vzhledem k této volatilitě dovozních cen UAN existuje reálné riziko, že valorické (*ad valorem)* clo by nemuselo být dostatečné pro odstranění újmy, když jsou ceny nízké, nebo by mohlo nepřiměřeně poškodit uživatelské odvětví, když jsou ceny na svém vrcholu. Komise proto dospěla k závěru, že vhodnější než valorické (*ad valorem)* clo je zvláštní clo, a to vzhledem ke specifickým okolnostem tohoto případu.

([36]) Tyto zúčastněné strany citovaly prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1953 ze dne 29. října 2015, o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých válcovaných výrobků s orientovanou strukturou vyrobených z křemíkové elektrotechnické oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Japonska, Korejské republiky, Ruské federace a Spojených států amerických (Úř. věst. L 284, 30.10.2015, s. 109), nařízení Rady (ES) č. 901/2001 ze dne 7. května 2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu močoviny pocházejícího z Ruska (Úř. věst. L 127, 9.5.2001, s. 11). a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 457/2011 ze dne 10. května 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz melaminu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 124, 13.5.2011, s. 2, 62. až 65. a 76. bod odůvodnění).

(278) Po konečném poskytnutí informací se žadatelé Grupa Azoty a Agropolychim postavili proti opatřením ve formě zvláštního cla. Vzhledem k tomu, že výrobci v Unii dosud neobdrželi úplné osvobození – s ohledem na volatilitu cen plynu a UAN a s ohledem na stlačené ceny UAN během období šetření –, považovali valorické clo za vhodnější. Jak je vysvětleno v 276. bodě odůvodnění výše, vysoká volatilita cen je právě jedním z hlavních důvodů pro stanovení zvláštního cla. Na základě toho bylo toto tvrzení zamítnuto.

(279) Po poskytnutí konečných informací společnosti AGPB a IFA zopakovaly, že pokud má Komise uložit konečná cla, měla by tak učinit ve formě minimální dovozní ceny. Zúčastněné strany považovaly příslušná zjištění v tomto šetření za shodná s těmi, která odůvodňovala takový přístup při šetření ukončeném Komisí v roce 2011 ([37]). Pokud jde o toto tvrzení, i když by okolnosti vykazovaly podobné znaky, je konzistentním přístupem Komise posuzovat každý případ zvlášť. V tomto případě, jak je vysvětleno v 274. bodě odůvodnění, zjištění týkající se zájmů uživatelů nevyžadují minimální dovozní cenu. Je třeba připomenout, že během období šetření byly ceny relativně nízké, a pokud by se na tomto základě stanovila minimální dovozní cena, existuje reálné riziko, že by opatření nechránila přiměřeně výrobní odvětví Unie před zjištěným dumpingem působícím újmu. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

8.2. **Konečná opatření**

(280) Na základě výše uvedených skutečností se částka cla rovná pevné částce za jednu tunu UAN podle tabulky uvedené níže:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí újmy (v %)	Konečná celní sazba (v %)	Konečná pevná celní sazba – v EUR za tunu
Rusko	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Rusko	Akciová společnost „Azot“	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusko	Akciová společnost „Nevinnomyssky Azot“	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusko	Všechny ostatní společnosti	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidad a Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidad a Tobago	Všechny ostatní společnosti	55,8	16,2	16,2	22,24
Spojené státy americké	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Spojené státy americké	Všechny ostatní společnosti	37,3	23,9	23,9	29,48

(281) Individuální sazby antidumpingového cla uvedené v tomto nařízení byly pro dotčené společnosti stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Jak je také vysvětleno ve 35., 74. a 90. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, úroveň spolupráce byla v tomto případě vysoká, neboť dovoz spolupracujících vyvážejících výrobců v dotčených zemích představoval celkový vývoz do Unie v období šetření. Proto byla zbytková antidumpingová cla stanovena na úrovni spolupracujících společností.

([37]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 457/2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz melaminu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 124, 13.5.2011, s. 2).

(282) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o použití své individuální antidumpingové celní sazby. Tato žádost musí být předložena Komisi ([38]). Žádost musí obsahovat veškeré relevantní informace s cílem prokázat, že změna neovlivní právo společnosti využívat celní sazby, které se na ni vztahují. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude oznámení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

8.3. **Konečný výběr prozatímního cla**

(283) Vzhledem k zjištěným dumpingovým rozpětím a k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány.

(284) Pokud jde o dovoz z Ruska a z Trinidadu a Tobaga, jsou konečné celní sazby nižší než prozatímní celní sazby. Zajištěné částky, které převyšují sazbu konečných antidumpingových cel na uvedený dovoz, by tudíž měly být uvolněny.

8.4. **Zpětná působnost**

(285) Jak je uvedeno v oddíle 1.2, během období předběžného poskytování informací Komise zavedla povinnost celní evidence směsí močoviny a dusičnanu amonného ve vodném nebo amoniakálním roztoku podle čl. 14 odst. 5a základního nařízení.

(286) Během konečné fáze šetření byly údaje shromážděné v souvislosti s celní evidencí vyhodnoceny. Komise analyzovala, zda byla splněna kritéria podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení pro výběr konečného cla se zpětnou působností.

(287) Analýza Komise nevykázala žádný podstatný nárůst dovozu během tříměsíčního období předběžného poskytování informací v porovnání s úrovní dovozu během období šetření. V měsíčním průměru poklesl dovoz ze tří dotčených zemí z 144 020 milionů tun na 66 080 milionů tun, došlo tedy k poklesu o 54 % (zdroj: upravené údaje Eurostatu včetně *pro rata temporis*). Uvedená podmínka podle čl. 10 odst. 4 písm. d) základního nařízení tedy není splněna.

(288) Komise proto dospěla k závěru, že výběr konečného cla se zpětnou působností za tříměsíční období, během nějž byl dovoz evidován, není v tomto případě odůvodněný.

9. **NABÍDKA ZÁVAZKU**

(289) Jeden ruský vyvážející výrobce (dále jen „žadatel“) předložil dobrovolnou nabídku cenového závazku v souladu s článkem 8 základního nařízení. Komise poznamenala, že tato nabídka byla obdržena značnou dobu po lhůtě stanovené v článku 8 základního nařízení ve spojení s článkem 20 základního nařízení, který odkazuje na poskytnutí konečných informací.

(290) Článek 8 základního nařízení stanoví možnost za výjimečných okolností nabídnout (a přijmout) cenový závazek po uvedené lhůtě. Komise nicméně nabídku závazku analyzovala a konstatovala, že její přijetí by bylo neproveditelné z následujících důvodů.

(291) Navrhovaná minimální dovozní cena nebyla postačující k odstranění účinků dumpingu působících újmu. Nabídka nebyla v souladu s článkem 8 základního nařízení. Podle čl. 8 odst. 1 třetího pododstavce základního nařízení by minimální dovozní cena v rámci cenového závazku měla být na úrovni nezbytné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Následující odstavec téhož článku stanoví, že při zkoumání této úrovně by se měl použít čl. 7 odst. 2a až 2d.

(292) Dále žadatel dotčený výrobek prodává prostřednictvím společností ve spojení v Unii a část dováženého výrobku je dále zpracována v Unii před tím, než je prodána stranám, které nejsou ve spojení. Kromě toho podle informací, které má Komise k dispozici, jedna z těchto společností ve spojení prodává výrobek, který je předmětem šetření, a také jiné výrobky (tj. hnojiva) na trhu Unie a je pravděpodobné, že tyto jiné výrobky jsou prodávány stejným zákazníkům.

(293) Pokud strana ve spojení v Unii a žadatel prodávají dotčený výrobek a jiné výrobky týmž odběratelům v Unii, mohly by být ceny takových transakcí stanoveny tak, aby kompenzovaly minimální dovozní cenu, která je předmětem závazku. Takovou kompenzaci by však nebylo možné identifikovat v rámci sledování, jelikož struktura cen většiny výrobků, které vyrábí a prodává uvedená společnost ve spojení v Unii, není dostupná prostřednictvím žádného

([38]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

veřejně přístupného zdroje. Proto nelze posoudit, zda ceny, které odběratelé platí, odpovídají hodnotě výrobků nebo zohledňují případnou slevu, aby tak kompenzovaly transakce, které jsou předmětem závazku, v jehož rámci musí být respektována minimální dovozní cena. V důsledku toho existuje vysoké riziko křížové kompenzace u prodeje UAN a jiných výrobků stejným zákazníkům.

(294) Sledování takového závazku by proto bylo neuskutečnitelné a neproveditelné.

(295) Komise zaslala žadateli dopis, v němž uvedla důvody odmítnutí nabídky závazku a poskytla žadateli příležitost vyjádřit se k tomuto rozhodnutí. Komise obdržela od žadatele připomínky týkající se skutečností, že nabídka byla předložena v příliš pozdní fázi řízení, úrovně minimální dovozní ceny a proveditelnosti závazku.

(296) Žadatel tvrdil, že nabídka byla předložena ve lhůtě pro připomínky k dodatečnému poskytnutí konečných informací, a odkazoval na čl. 20 odst. 5 základního nařízení. Nabídka však měla být zaslána ve lhůtě pro připomínky k poskytnutí konečných informací, nikoli ve lhůtě stanovené pro dodatečné poskytnutí konečných informací. Komise proto uvedené tvrzení zamítla.

(297) Ve svých připomínkách žadatel nesouhlasil se závěrem Komise, že minimální dovozní cena je příliš nízká, a navrhl množstevní limit v kombinaci s minimální dovozní cenou. Jak je uvedeno v 290. bodě odůvodnění, při zkoumání, zda by minimální dovozní cena byla dostatečná k odstranění dumpingu působícího újmu, a žádost by proto měla být zamítnuta, by se měla použít ustanovení čl. 7 odst. 2a až 2d.

(298) Žadatel nabídl minimální ceny pro jiné výrobky, které prodává na trhu Unie. To by však vedlo k velké zátěži v oblasti sledování, a Komise proto setrvala u názoru, že sledování navrhovaného závazku by bylo neproveditelné.

(299) Žadatel zaslal revidovanou verzi nabídky závazku ve velmi pozdní fázi řízení. Přestože žadatel nabídl minimální dovozní cenu na úrovni nezbytné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, Komise stále považovala sledování takového závazku za neuskutečnitelné a neproveditelné z důvodů uvedených v 291., 292. a 297. bodě odůvodnění výše, a proto konečnou nabídku zamítla.

10. **ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ**

(300) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([39]), pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být zaplacena úroková sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

(301) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 15 odst. 1 základního nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného ve vodném nebo amoniakálním roztoku, v současnosti kódu KN 3102 80 00, pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických.

([39]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Antidumpingové clo odpovídá pevné částce za tunu a použije se na dovoz výrobku popsaného v odstavci 1 a vyrobeného níže uvedenými společnostmi takto:

Země	Společnost	Pevná výše cla (v EUR za jednu tunu)	Doplňkový kód TARIC
Rusko	PJSC Acron	42,47	C500
Rusko	Akciová společnost „Azot“	27,77	C501
Rusko	Akciová společnost „Nevinnomyssky Azot“	27,77	C504
Rusko	Všechny ostatní společnosti	42,47	C999
Trinidad a Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidad a Tobago	Všechny ostatní společnosti	22,24	C999
Spojené státy americké	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Spojené státy americké	Všechny ostatní společnosti	29,48	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodávaného na vývoz do Evropské unie, na nějž se vztahuje tato faktura, bylo vyrobeno společností (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v [dotčené zemi]. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/576 se vyberou s konečnou platností. Zajištěné částky, které převyšují konečnou sazbu antidumpingových cel, se uvolní.

Článek 3

Na celně evidovaný dovoz se konečné antidumpingové clo nepoužije se zpětnou účinností. Údaje shromážděné podle článku 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/455 nebudou dále uchovávány.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. října 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER